

5 MOSEBOK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34				

KAPITEL 1

Dessa äro de ord som Mose talade till hela Israel på andra sidan Jordan, i öknen, på Hedmarken mitt emot Suf, mellan Paran och Tofel, Laban, Haserot och Di-Sahab

² - elva dagsresor från Horeb, åt Seirs bergsbygd till, fram till Kades-Barnea.

³ I det fyrtionde året, i elfte månaden. på första dagen i månaden, talade Mose till Israels barn, alldeles såsom Herren hade bjudit honom tala till dem.

⁴ Detta skedde sedan han hade slagit Sihon, amoréernas konung, som bodde i Hesbon, och Og, konungen i Basan, som bodde i Astarot, vid Edrei.

⁵ På andra sidan Jordan. i Moabs land, begynte Mose denna lagutläggning och sade:

⁶ HERREN, vår Gud, talade till oss på Horeb och sade: "Länge nog haven I uppehållit eder vid detta berg.

⁷ Vänden eder nu åt annat håll och bryten upp, och begiven eder till amoréernas bergsbygd och till alla deras grannfolk på Hedmarken, i Bergsbygden, i Låglandet, i Sydlandet och i Kustlandet vid havet - in i kananéernas land och upp på Libanon, ända till den stora floden, floden Frat.

⁸ Se, jag har givit landet i edert våld. Gån nu och intagen detta land, som HERREN med ed har lovat edra fäder, Abraham, Isak och Jakob, att giva åt dem och åt deras säd efter dem."

⁹ Och jag talade till eder på den tiden och sade: "Jag förmår icke ensam bära eder.

¹⁰ HERREN, eder Gud, har förökat eder, och se, I ären nu talrika såsom stjärnorna på himmelen.

¹¹ Må Herren, edra fäders Gud, än vidare föröka eder tusenfalt och välsigna eder, såsom han har lovat eder.

¹² Men huru skall jag ensam kunna bära tyngden och bördan av eder och edert tvistande?

¹³ Utsen åt eder visa, förståndiga och välkända män inom edra särskilda stammar, så skall jag sätta dem till huvudmän över eder."

¹⁴ I svaraden mig och saden: "Ditt förslag är gott."

¹⁵ Då tog jag huvudmännen i edra stammar, visa och välkända män, och satte dem till huvudmän över eder, till föreståndare, somliga över tusen, andra över hundra, andra över femtio och somliga över tio, och till tillsyningsmän i edra särskilda stammar.

¹⁶ Och jag bjöd då också edra domare och sade: "Hören efter, vad edra bröder hava sig emellan; och om någon har en sak med sin broder eller med en främling som bor hos honom, så dömen rättvist mellan dem.

17 I skolen icke hava anseende till personen, när I dömen, utan höra den ringe likaväl dom den högre; I skolen icke frukta för någon människa, ty domen hör Gud till. Men om något ärende bliven eder för svårt, skolen I hänskjuta det till mig, så att jag för höra det."

18 Så bjöd jag eder på den tiden allt vad I skullen göra.

19 Och vi bröto upp från Horeb, och genom hela den stora och fruktansvärda öken som I haven sett vandrande vi åstad till amoréernas bergsbygd, såsom HERREN, vår Gud, hade bjudit oss; och vi kommo så till Kades-Barnea.

20 Och jag sade till eder: "I haven nu kommit till amoréernas bergsbygd, som HERREN vår Gud, vill giva oss.

21 Se, HERREN, din Gud, har givit landet i ditt våld. Drag ditupp och intag det, såsom HERREN, dina fäders Gud, har tillsagt dig. Frukta icke och var icke förfärad."

22 Då trädden I fram till mig allasammans och saden: "Låt oss sända åstad några män framför oss, för att de må utforska landet åt oss och sedan avgiva sin berättelse inför oss, angående vägen på vilken vi skola draga ditupp, och angående de städer som vi skola komma till."

23 Detta förslag behagade mig, och jag tog tolv män bland eder, en för var stam.

24 Dessa begåvo sig åstad och drogo upp till Bergsbygden och kommo till Druvdalen och bespejade landet.

25 Och de togo med sig av landets frukt ned till oss och avgåvo sin berättelse inför oss och sade: "Det land som Herren, vår Gud, vill giva oss är gott."

26 Men I villen icke draga ditupp, utan voren gensträviga mot HERRENS, eder Guds, befallning.

27 Och I knorraden i edra tält och saden: "Herren hatar oss, därför har han fört oss ut ur Egyptens land för att giva oss i amoréernas hand och så förgöra oss.

28 Varthän skola vi då draga? Våra bröder hava förfärat våra hjärtan, ty de säga: 'Där är ett folk, större och resligare än vi, där äro städer, stora och befästa upp mot himmelen; ja, vi sågo där också anakiter.'"

29 Då svarade jag eder: "I skolen icke förskräckas och icke frukta för dem.

30 HERREN, eder Gud, som går framför eder, skall själv strida för eder, alldeles såsom han handlade mot eder i Egypten inför edra ögon,

31 och alldeles såsom i öknen som du har sett, där HERREN, din Gud, bar dig, såsom en man bär sin son, hela den väg I haven vandrat, ända till dess att I nu haven kommit hit."

32 Men detta oaktat trodden I icke på HERREN, eder Gud,

33 som gick framför eder på vägen, för att utse lägerplatser åt eder: om natten i eld, för att lysa eder på den väg I skullen gå, och om dagen i molnsdyn.

34 Då nu HERREN hörde edra ord, blev han förtörnad och svor och sade:

35 "Sannerligen, ingen av dessa män, i detta onda släkte, skall få se det goda land som jag med ed har lovat giva åt edra fäder,

36 ingen utom Kaleb, Jefunnes son; han skall få se det, och åt honom och åt hans barn skall jag giva det land han har beträtt, därför att han i allt har efterföljt Herren."

37 Också på mig vredgades HERREN, för eder skull, och sade: "Icke heller du skall komma ditin.

38 Josua, Nuns son, han som är din tjänare, han skall komma ditin. Styrk honom att vara frimodig, ty han skall utskifta landet åt Israel såsom arv.

39 Och edra barn, om vilka I saden att de skulle bliva fiendens byte, och skola komma ditin, åt dem skall jag giva landet, och de skola taga det i besittning.

⁴⁰ Men I själva mån vända eder åt annat håll; bryten nu upp och tagen vägen mot öknen, åt Röda havet till."

⁴¹ Då svaraden I och saden till mig: "Vi hava syndat mot HERREN. Vi vilja nu draga upp och strida, alldeles såsom HERREN, vår Gud, har bjudit oss." Och I omgjordaden eder, var och en tog sina vapen, och med lätt mod drogen I upp mot bergsbygden.

⁴² Men HERREN sade till mig: "Säg till dem: I skolen icke draga ditupp och giva eder i strid, ty jag är icke med bland eder; gören icke så, på det att I icke mån bliva slagna av edra fiender."

⁴³ Och jag talade till eder, men I hörden icke därpå, utan voren gensträviga mot HERRENS befallning och drogen i edert övermod upp mot bergsbygden.

⁴⁴ Och amoréerna som bodde där i bergsbygden drogo mot eder och jagade eder, såsom bin göra, och slogo och förskingrade eder i Seir och drevo eder ända till Horma.

⁴⁵ Då vänden I tillbaka och gräten inför HERRENS ansikte. Men HERREN hörde icke eder röst och lyssnade icke till eder.

⁴⁶ Och I stannaden länge i Kades, så länge det nu var.

KAPITEL 2

Sedan vände vi oss åt annat håll, vi bröto upp och togo vägen mot öknen, åt Röda havet till, såsom Herren hade tillsagt mig, och vi höllo en lång tid på med att tåga omkring Seirs bergsbygd.

² Och HERREN talade till mig och sade:

³ "Länge nog haven I hållit på med att tåga omkring denna bergsbygd; vänden eder nu mot norr.

⁴ Och bjud folket och säg: I kommen nu att draga fram genom det område som tillhör edra bröder, Esaus barn, vilka bo i Seir; men fastän de skola frukta för eder, mån I taga eder väl till vara.

⁵ I skolen icke inlåta eder i strid med dem, ty av deras land skall jag icke giva eder ens så mycket som en fotsbredd, eftersom jag redan har givit Seirs bergsbygd till besittning åt Esau.

⁶ Mat att äta skolen I köpa av dem för penningar; vatten att dricka skolen I ock köpa av dem för penningar.

⁷ HERREN, din Gud, har ju välsignat dig i alla dina händers verk; han har låtit sig vårda om din vandring i denna stora öken; nu i fyrtio år har HERREN, din Gud, varit med dig, och intet har fattats dig.

⁸ Så drog vi då åstad bort ifrån våra bröder, Esaus barn, som bodde i Seir, och lämnade Hedmarksvägen och Elat och Esjon-Geber. Vi vände oss nu åt annat håll och drogo fram på vägen till Moabs öken.

⁹ Och Herren sade till mig: "Du skall icke angripa Moab eller inlåta dig i strid med dem, ty av deras land skall jag icke giva dig något till besittning, eftersom jag redan har givit Ar åt Lots barn till besittning.

¹⁰ (Eméerna bodde där fordom, ett stort och talrikt och resligt folk, sådant som anakiterna.

¹¹ Och likasom anakiterna räknas också de för rafaéer; men moabiterna kalla dem eméer.

¹² I Seir bodde däremot fordom horéerna, men Esaus barn fördrevo dem för sig och förgjorde dem och bosatte sig på det land som Herren hade givit dem till besittning.)

¹³ Stån nu upp och gå över bäcken Sered." Så gingo vi då över bäcken Sered.

- 14** Och den tid som åtgick för vår vandring från Kades-Barnea, till dess vi gingo över bäcken Sered. var trettioåtta år, och under denna tid förgicks hela den släktet, alla stridbara män i lägret, såsom Herren hade svurit att det skulle gå dem.
- 15** Ja, Herrens hand drabbade dem, och han sände förödelse i lägret bland dem och ryckte dem bort därur, så att de förgingos.
- 16** Då nu alla stridbara män i folket hade dött ut,
- 17** talade HERREN till mig och sade:
- 18** "Du drager nu över Moabs gräns, genom Ar,
- 19** och skall så komma i närheten av Ammons barn; men du må icke angripa dessa, ej heller inlåta dig i strid med dem, ty av Ammons barns land skall jag icke giva dig något till besittning, eftersom jag redan har givit det åt Lots barn till besittning.
- 20** (Såsom ett rafaéernas land räknas också detta; rafaéer bodde fordom där; men ammoniterna kalla dem samsummiter.
- 21** De voro ett stort och talrikt och resligt folk, sådant som anakiterna. Men Herren förgjorde dessa för dem; de fördrevo dem och bosatte sig i deras land.
- 22** På samma sätt hade han gjort för Esaus barn, som bo i Seir, i det han för dem förgjorde horéerna; de fördrevo dem och bosatte sig i deras land, där de bo ännu i dag.
- 23** Likaså blevo avéerna, som bodde i byar ända fram till Gasa, förgjorda av kaftoréerna, som drogo ut från Kaftor och sedan bosatte sig i deras land.)
- 24** Stån nu upp, bryten upp och gån över bäcken Arnon. Se, jag har givit Sihon, konungen i Hesbon, amoréen, och hans land i ditt våld. Så begynn nu att intaga det, och bekriga honom.
- 25** Redan i dag vill jag begynna att låta förskräckelse och fruktan för dig komma över alla folk under himmelen, så att de skola darra och bäva för dig, när de höra berättas om dig."
- 26** Och jag skickade sändebud från Kedemots öken till Sihon, konungen i Hesbon, med fridsam hälsning och lät säga:
- 27** "Låt mig tåga genom ditt land. Raka vägen skall gå, utan att vika av vare sig till höger eller till vänster.
- 28** Mat att äta må du låta mig köpa för penningar; jag begär allenast att få tåga vägen fram härigenom
- 29** - detsamma som tillstaddes mig av Esaus barn, Seirs inbyggare, och av moabiterna, Ars inbyggare - så att jag kan gå över Jordan in i det land som HERREN, vår Gud, vill giva oss."
- 30** Men Sihon, konungen i Hesbon, ville icke låta oss tåga genom sitt land, ty HERREN, din Gud, förhårdade hans sinne och förstockade hans hjärta, för att han skulle giva honom i din hand, såsom ock nu har skett.
- 31** Och Herren sade till mig: "Se, jag begynner nu att giva Sihon och hans land i ditt våld. Begynn alltså du nu att intaga det, så att du får hans land till besittning."
- 32** Och Sihon drog med allt sitt folk ut till strid mot oss, till Jahas.
- 33** Men HERREN, vår Gud, gav honom i vårt våld, och vi slog honom jämte hans söner och allt hans folk.
- 34** Och vi intogo då alla hans städer och gåvo hela den manliga stadsbefolkningen till spillo, så ock kvinnor och barn; vi läto ingen slippa undan.
- 35** Allenast boskapen togo vi såsom byte, jämte rovet från de städer vi intogo.
- 36** Från Aroer, vid bäcken Arnons strand, och från staden i dalen ända till Gilead fanns ingen stad vars murar voro för höga för oss; allasammans gav HERREN, vår Gud, i vårt

våld.

³⁷ Men Ammons barns land lät du vara, hela landsträckan utefter bäcken Jabbok, och städerna i bergsbygden, och allt övrigt varom HERREN, vår Gud, hade så bjudit.

KAPITEL 3

Sedan vände vi oss åt annat håll och drogo upp åt Basan till. Och Og, konungen i Basan, drog med allt sitt folk ut i strid mot oss, till Edrei.

² Men HERREN sade till mig: "Frukta icke för honom, ty i din hand har jag givit honom och allt hans folk och honom på samma sätt som du gjorde med Sihon, amoréernas konung, som bodde i Hesbon."

³ Så gav HERREN, vår GUD, i vår hand också Og, konungen i Basan, och allt hans folk, och vi slogo honom och läto ingen av dem slippa undan.

⁴ Och vi intogo då alla hans städer, ingen stad fanns, som vi icke togo ifrån dem: sextio städer, hela landsträckan Argob, Ogs rike i Basan.

⁵ Alla dessa städer voro befästa med höga murar, med portar och bommar. Därtill kom en stor mängd småstäder.

⁶ Och vi gävo dem till spillo, likasom vi hade gjort med Sihon, konungen i Hesbon; hela den manliga stadsbefolkningen gävo vi till spillo, så ock kvinnor och barn.

⁷ Men all boskapen och rovet från städerna togo vi såsom byte.

⁸ Från amoréernas två konungar, som härskade på andra sidan Jordan, togo vi alltså då deras land, från bäcken Arnon ända till berget Hermon

⁹ - vilket av sidonierna kallas för Sirjon, men av amoréerna kallas för Senir -

¹⁰ alla städerna på slätten och hela Gilead och hela Basan, ända till Salka och Edrei, städerna i Ogs rike, i Basan.

¹¹ Ty Og, konungen i Basan, var den ende som fanns kvar av de sista rafaéerna; hans gravkista, gjord av basalt, finnes, såsom känt är, i Rabba i Ammons barns land; den är nio alnar lång och fyra alnar bred, alnen beräknad efter längden av en mans underarm.

¹² När vi då hade intagit detta land, gav jag den del därav, som sträcker sig från Aroer vid bäcken Arnon, samt hälften av Gileads bergsbygd med dess städer åt rubeniterna och gaditerna.

¹³ Återstoden av Gilead och hela Basan, Ogs rike, gav jag åt ena hälften av Manasse stam, hela landsträckan Argob, hela Basan; detta kallas rafaéernas land.

¹⁴ Jair, Manasses son, fick hela landsträckan Argob, ända till gesuréernas och maakatéernas område, och efter sitt eget namn kallade han landet - nämligen Basan - för Jairs byar, såsom det heter ännu i dag.

¹⁵ Och åt Makir gav jag Gilead.

¹⁶ Och åt rubeniterna och gaditerna gav jag landet från Gilead ända till Arnons dal, till dalens mitt - den utgjorde gränsen - och till bäcken Jabbok, som är Ammons barns gräns,

¹⁷ vidare Hedmarken med Jordan, som utgör gränsen, från Kinneret ända till Piskas sluttnings, på östra sidan.

¹⁸ Och jag bjöd eder på den tiden och sade: "HERREN, eder Gud, har givit eder detta land till besittning. Men nu skolen alla I som ären stridbara män draga väpnade åstad i spetsen för edra bröder, Israels barn.

¹⁹ Allenast edra hustrur och barn och eder boskap - jag vet ju att I haven mycken boskap - må stanna kvar i de städer som jag har givit eder,

²⁰ till dess att HERREN har låtit edra bröder komma till ro, såväl som eder, när också de hava tagit i besittning det land som HERREN, eder Gud, vill giva dem på andra sidan Jordan; sedan mån I vända tillbaka till de besittningar jag har givit eder, var och en till sin besittning."

²¹ Och jag bjöd Josua på den tiden och sade: "Du har med egna ögon sett allt vad HERREN, eder Gud, har gjort med dessa två konungar. På samma sätt skall HERREN göra med alla riken där du drager fram.

²² Frukten icke för dem, ty HERREN, eder Gud, skall själv strida för eder."

²³ Och på den tiden bad jag till HERREN och sade:

²⁴ "Herre, HERRE, du har begynt att låta sin tjänare se din storhet och din starka hand; ty vilken är den gud i himmelen eller på jorden, som kan göra sådana verk och sådana väldiga gärningar som du?

²⁵ Så låt mig nu få gå ditöver och se det goda landet på andra sidan Jordan, det goda berglandet där och Libanon."

²⁶ Men HERREN hade blivit förgrymmad på mig för eder skull och ville icke höra mig, utan sade till mig: "Låt det vara nog; tala icke vidare till mig om denna sak.

²⁷ Stig nu upp på toppen av Pisga, och lyft upp dina ögon mot väster och norr och söder och öster, och se med dina ögon; ty över denna Jordan skall du icke komma.

²⁸ Och insätt Josua i hans ämbete, och styrk honom att vara frimodig och oförfärad; ty det är han som skall gå ditöver i spetsen för detta folk, och det är han som skall utskifta åt dem såsom arv det land du ser."

²⁹ Och så stannade vi i dalen mitt emot Bet-Peor.

KAPITEL 4

Och nu, Israel, hör de stadgar och rätter som jag vill lära eder, för att I mån göra efter dem, på det att I mån leva och komma in i och taga i besittning det land som HERREN, edra fäders Gud, vill giva eder.

² I skolen icke lägga något till det som jag bjuder eder, och I skolen icke taga något därifrån; I skolen hålla HERRENS, eder Guds, bud, som jag giver eder.

³ I haven med egna ögon sett vad HERREN har gjort i fråga om Baal-Peor, huru HERREN, din Gud, utrotade ur ditt folk var man som följde efter Baal-Peor.

⁴ Men I som höllen eder till HERREN, eder Gud, I leven alla ännu i dag.

⁵ Se, jag har lärt eder stadgar och rätter såsom HERREN, min Gud, har bjudit mig, på det att I mån göra efter dem i det land dit I nu kommen, för att taga det i besittning.

⁶ I skolen hålla dem och göra efter dem, ty det skall tillräknas eder såsom vishet och förstånd av andra folk. När de få höra alla dessa stadgar, skola säga: "I sanning, ett vist och förståndigt folk är detta stora folk."

⁷ Ty vilket annat stort folk finnes, vars gudar äro det så nära som HERREN, vår Gud, är oss, så ofta vi åkalla honom?

⁸ Och vilket annat stort folk finnes, som har stadgar och rätter så rättfärdiga som hela denna lag, vilken jag i dag förelägger eder?

⁹ Allenast tag dig till vara och akta dig väl, så att du icke förgäter vad dina ögon sågo, och icke låter vika ifrån ditt hjärta i all dina livsdagar, utan kungör det för dina barn och dina barnbarn:

¹⁰ vad som skedde den dag då du stod inför HERREN, din Gud, vid Horeb, då HERREN

sade till mig: "Församla folket till mig, för att jag må låta dem höra mina ord; må de så lära sig att frukta mig, så länge de leva på jorden, och de lära sina barn detsamma."

11 Och I trädden fram och blevo stående nedanför berget; och berget brann i eld ända upp till himmelen, och där var mörker, moln och töcken.

12 Och HERREN talade till eder ur elden orden hörden I, men I sågen ingen gestalt, I hörden allenast en röst.

13 Och han förkunnade eder sitt förbund, som han bjöd eder att hålla nämligen de tio orden; och han skrev dem på två stentavlor.

14 Och mig bjöd HERREN då att jag skulle lära eder stadgar och rätter, för att I skullen göra efter dem i det land dit I nu dragen, till att taga det i besittning.

15 Och eftersom I icke sågen någon gestalt den dag då HERREN talade till eder på Horeb ur elden, därför mån I nu noga hava akt på eder själva.

16 så att I icke tagen eder till, vad fördärligt är, genom att göra eder någon beläte, något slags avgudabild, något bild av man eller av kvinna.

17 eller någon bild av något fyrfotadjur eller av någon bevingad fågel som flyger under himmelen,

18 eller av något kräldjur på marken eller av någon fisk i vattnet under jorden.

19 Och när du lyfter dina ögon upp till himmelen och ser solen, månen och stjärnorna, himmelens hela härskara, då må du icke heller låta förföra dig att tillbedja dem och tjäna dem; ty HERREN, din Gud, har givit dem åt alla folk under hela himmelen till deras del.

20 Men eder har HERREN tagit, och han har fört eder ut ur smältugnen, ur Egypten, för att I skullen bliva hans arvfolk, såsom nu har skett.

21 Och HERREN vredgades på mig för eder skull, och svor att jag icke skulle få gå över Jordan och komma in i de goda land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel.

22 Ty jag skall dö i detta land och icke gå över Jordan, men I skolen gå över den och taga detta goda land i besittning.

23 Tagen eder då till vara för att förgäta det förbund som HERREN, eder Gud, har slutit med eder, därigenom att I, alldeles emot HERRENS, eder Guds, bud, gören eder något beläte, något slags bild.

24 Ty, HERREN, din Gud, är en förtärande eld, en nitälskande Gud.

25 Om nu så sker, när du har fått barn och barnbarn och I haven blivit gamla i landet, att I tagen eder till, vad fördärligt är, genom att göra eder något beläte, något slags bild, så att I gören vad som är ont i HERRENS, din Guds, ögon och därmed förtörnen honom,

26 då tager jag i dag himmel och jord till vittnen mot eder, att I med hast skolen förgås och utrotas ur det land dit I nu gån över Jordan, för att taga det i besittning; I skolen då icke längre leva där, utan skolen förvisso förgöras.

27 Och HERREN skall förströ eder bland folken, och allenast en ringa hop av eder skall bliva kvar bland de folk till vilka HERREN skall föra eder.

28 Och där skolen I tjäna gudar, gjorda av människohänder, gudar av trä och sten, som varken se eller höra eller äta eller lukta.

29 Men när I där söken HERREN, din Gud, då skall du finna honom, om du frågar efter honom av allt ditt hjärta och av all din själ.

30 När du är i nöd och allt detta vederfares dig, i kommande dagar, då skall du vända åter till HERREN, din Gud, och höra hans röst.

31 Ty HERREN, din Gud, är en barmhärtig Gud. Han skall icke förgäta eller fördärva dig; han skall icke förgäta det förbund han har ingått med dina fäder och med ed bekräftat.

- ³² Ty fråga framfarna tider, dem som hava varit före dig, från den dag då Gud skapade människor på jorden, fråga ifrån himmelens ena ända till den andra om någonsin något så stort som detta har skett, eller om man har hört talas om något som är detta likt,
- ³³ om något folk har hört Guds röst tala ur elden, såsom du har hört, och dock har blivit vid liv,
- ³⁴ eller om någon gud har försökt att komma och hämta ett folk åt sig ut från ett annat folk, genom hemsökelse, tecken och under, genom krig, genom stark hand och uträckt arm, och genom stora, fruktansvärda gärningar, vilket allt HERREN, eder Guds, har gjort med eder i Egypten, inför dina ögon.
- ³⁵ Du har själv fått se det, för att du skulle veta att HERREN är Gud, och ingen annan än han.
- ³⁶ Från himmelen har han låtit dig höra sin röst för att undervisa dig, och på jorden har han låtit dig se sin stora eld, och du har hört hans ord ur elden.
- ³⁷ Eftersom han nu älskade dina fäder och utvalde deras avkomlingar efter dem, och själv med sin stora kraft förde dig ut ur Egypten,
- ³⁸ och fördrev för dig folk som voro större och mäktigare än du, och lät dig komma in i deras land och gav det åt dig till arvedel, såsom nu har skett,
- ³⁹ därför skall du i dag veta och lägga på hjärtat att HERREN är Gud, uppe i himmelen och nere på jorden, han och ingen annan;
- ⁴⁰ och du skall hålla hans stadgar och bud, som jag i dag giver dig, på det att det må gå dig väl och dina barn efter dig, och på det att du må länge leva i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig för all tid.
- ⁴¹ Vid denna tid avskilde Mose tre städer på andra sidan Jordan, på östra sidan,
- ⁴² till vilka en dråpare skulle kunna fly, om han hade dräpt någon utan vett och vilja, och utan att förut hava burit hat till honom; om han flydde till någon av dessa städer, skulle han få bliva vid liv.
- ⁴³ De voro: Beser i öknen på slättlandet för Rubens stam, Ramot i Gilead för Guds stam och Golan i Basan för Manasse stam.
- ⁴⁴ Och detta är den lag som Mose förelade Israels barn,
- ⁴⁵ dessa äro de vittnesbörd och stadgar och rätter som Mose föredrog för Israels barn, sedan de hade dragit ut ur Egypten,
- ⁴⁶ på andra sidan Jordan i dalen, mitt emot Bet-Peor, i Sihons land, amoréernas konungs, som bodde i Hesbon, och som Mose och Israels barn slog, när de hade dragit ut ur Egypten.
- ⁴⁷ Ty de intogo hans land och Ogs land, konungens i Basan, amoréernas två konungars länder, på andra sidan Jordan, på östra sidan,
- ⁴⁸ från Aroer vid bäcken Arnons strand ända till berget Sion, det är Hermon,
- ⁴⁹ och hela Hedmarken på andra sidan Jordan på östra sidan, ända till Hedmarkshavet, nedanför Piskas slutningar.

KAPITEL 5

Och Mose sammankallade hela Israel och sade till dem: Hör, Israel, de stadgar och rätter som jag i dag framställer för eder, och lären eder dem och hållen dem och gören efter dem.

² HERREN, vår Gud, slöt ett förbund med oss på Horeb.

³ Icke med våra fäder slöt HERREN detta förbund, utan med oss själva som stå här i dag, oss alla som nu leva.

⁴ Ansikte mot ansikte talade HERREN till eder på berget ur elden.

⁵ Jag stod då mellan HERREN och eder, för att förkunna eder vad HERREN talade, ty I fruktaden för elden och stegen icke upp på berget. Han sade:

⁶ Jag är HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset.

⁷ Du skall inga andra gudar hava jämte mig.

⁸ Du skall icke göra dig något beläte, som är en bild vare sig av det som är uppe i himmelen, eller av det som är i vattnet under jorden.

⁹ Du skall icke tillbedja sådana, ej heller tjäna dem; ty jag, HERREN, sin Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barn och efterkommande i tredje och fjärde led, när man hatar mig,

¹⁰ men som gör nåd med tusenden, när man älskar mig och håller mina bud.

¹¹ Du skall icke missbruka HERRENS, din Guds namn, ty HERREN skall icke låta den bliva ostraffad, som missbrukar hans namn.

¹² Håll sabbatsdagen, så att du helgar den, såsom HERREN, din Gud, har bjudit dig.

¹³ Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor;

¹⁴ men den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat; då skall du ingen syssla förrätta, ej heller din son eller sin dotter, eller din tjänare eller din tjänarinna, eller din oxe eller din åsna eller någon av dina dragare, ej heller främlingen som är hos dig inom dina portar; på det att din tjänare och din tjänarinna må hava ro såväl som du.

¹⁵ Du skall komma ihåg att du själv har varit träl i Egyptens land, och att HERREN, din Gud, har fört dig ut därifrån med stark hand och uträckt arm; därför har HERREN, din Gud bjudit dig att hålla sabbatsdagen.

¹⁶ Hedra din fader och din moder, såsom HERREN, din Gud har bjudit dig, på det att du må länge leva och det må gå dig väl i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig.

¹⁷ Du skall icke dräpa.

¹⁸ Du skall icke heller begå äktenskapsbrott.

¹⁹ Du skall icke heller stjäla.

²⁰ Du skall icke heller bära falsk vittnesbörd mot din nästa.

²¹ Du skall icke heller hava begärelse till din nästas hustru. Du skall icke heller hava lust till din nästas hus, ej heller till hans åker eller hans tjänare eller hans tjänarinna, ej heller till hans oxe eller hans åsna, ej heller till något som tillhör din nästa.

²² Dessa ord talade HERREN till hela eder församling på berget, ur elden, molnskyn och töcknet, med hög röst, och han talade så intet mer. Och han skrev dem på två stentavlor, som han gav åt mig.

²³ När I hörden rösten ur mörkret, medan berget brann i eld, trädde I fram till mig, alla I som voren huvudmän för edra stammar, så ock edra äldste.

²⁴ Och I saden: "Se, HERREN, vår Gud, har låtit oss se sin härlighet och sin storhet, och vi hava hört hans röst ur elden. I dag hava vi sett att Gud kan tala med en människa och dock låta henne bliva vid liv.

²⁵ Varför skola vi då likväl dö? Denna stora eld kommer ju att förtära oss. Om vi än vidare få höra HERRENS, vår Guds, röst, så måste vi dö.

²⁶ Ty vem finnes väl bland allt kött som kan, såsom vi hava gjort, höra den levande Gudens röst tala ur elden och dock bliva vid liv?

²⁷ Träd du fram och hör allt vad HERREN, vår Gud, säger, och tala du till oss allt vad

HERREN, vår Gud, talar till dig, så vilja vi höra det och göra därefter."

28 Och HERREN hörde edra ord, när I så taladen till mig; och HERREN sade till mig: "Jag har hört de ord som detta folk har talat till dig. De hava rätt i allt vad de hava talat.

29 Ack att de hade sådana hjärtan, att de fruktade mig och hölle alla mina bud alltid! Det skulle ju då gå dem och deras barn väl evinnerligen.

30 Gå nu och säg till dem: 'Vänden tillbaka till edra tält.'

31 Men du själv må stanna kvar här hos mig, så skall förkunna för dig alla de bud och stadgar och rätter som du skall lära dem, för att de må göra efter dem i det land som jag vill giva dem till besittning."

32 Så hållen nu och gören vad HERREN, eder Gud, har bjudit eder. I skolen icke vika av vare sig till höger eller till vänster.

33 På de vägar som HERREN, eder Gud, har bjudit eder gå skolen I alltid vandra, för att I mån bliva vid liv och det må gå eder väl, och för att I mån länge leva i det land som I skolen taga i besittning.

KAPITEL 6

Och dessa äro de bud, stadgar och rätter som HERREN, eder Gud, har bjudit mig att lära eder, för att I skolen göra efter dem i det land dit I nu dragen, till att taga de i besittning -

2 detta på det att du må frukta HERREN, din Gud, så att du håller alla hans stadgar och bud, som jag giver dig, du med din som och din sonson, i all dina livsdagar, och på det att du må länge leva.

3 Så skall du nu höra, Israel, och hålla dem och göra efter dem, för att det må gå dig väl, och för att I mån föröka eder mycket, såsom HERREN, dina fäders Gud, har lovat dig - ett land som flyter av mjölk och honung.

4 Hör, Israel! HERREN, vår gud, HERREN är en.

5 Och du skall älska HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av all din kraft.

6 Dessa ord som jag i dag giver dig skall du lägga på ditt hjärta.

7 Och du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om för dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp.

8 Och du skall binda dem såsom ett tecken på din hand, och de skola vara såsom ett märke på din panna.

9 Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar.

10 När nu HERREN, din Gud, låter dig komma in i det land som han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att giva dig - stora och vackra städer, som du icke har byggt,

11 och hus, fulla med allt gott, vilka du icke har fyllt, och uthuggna brunnar, som du icke har huggit ut, vingårdar och olivplanteringar, som du icke har planterat - och när du då äter och bliver mätt,

12 så tag dig till vara för att förgäta HERREN, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset.

13 HERREN, din Gud, skall du frukta, och honom skall du tjäna, och vid hans namn skall du svärja.

14 I skolen icke följa efter andra gudar, någon av de folks gudar, som bo runt omkring

eder,

¹⁵ ty en nitälskande Gud är HERREN, din Gud, mitt ibland dig, och du må taga dig till vara, så att icke HERRENS, din Guds, vrede upptändes mot dig, och han utrotar dig från jorden.

¹⁶ I skolen icke fresta HERREN, eder Gud, såsom I frestaden honom i Massa.

¹⁷ I skolen troget hålla HERRENS, eder Guds, bud och de vittnesbörd och stadgar som han hat givit dig.

¹⁸ Och du skall göra vad rätt och gott är i HERRENS ögon, för att det må gå dig väl, och för att du må komma in i det goda land som HERREN med ed har lovat åt dina fäder, och taga det i besittning,

¹⁹ därigenom att han driver undan för dig all dina fiender, såsom HERREN har lovat.

²⁰ När din son i framtiden frågar dig: "Vad betyda de vittnesbörd och stadgar och rätter som HERREN, vår Gud, har givit eder?"

²¹ då skall du svara din son: "Vi voro Faraos trälar i Egypten, men med stark hand förde HERREN oss ut ur Egypten.

²² Och HERREN gjorde stora och gruvliga tecken och under i Egypten på Faraos och hela hans hus inför våra ögon.

²³ Men oss förde han ut därifrån, för att låta oss komma in och giva oss det land som han med ed har lovat åt våra fäder.

²⁴ Och HERREN bjöd oss att göra efter all dessa stadgar och att frukta HERREN, vår Gud, för att det alltid skulle gå oss väl, i det att han behölle oss vid liv, såsom ock hittills har skett.

²⁵ Och det skall lända oss till rättfärdighet, när vi hålla och göra efter alla dessa bud, inför HERREN, vår Guds, ansikte, såsom han har bjudit oss."

KAPITEL 7

När HERREN, din Gud låter dig komma in i det land di du nu går, för att taga i besittning, och när han för dig förjagar stora folk - hetiterna, girgaséerna, amoréerna, kananéerna, perisséerna, hivéerna och jebuséerna, sju folk, större och mäktigare än du -

² när HERREN, din Gud, giver dessa i ditt våld och du slår dem, då skall du giva dem till spillo; du skall icke sluta förbund med dem eller visa dem nåd.

³ Du skall icke befrynda dig med dem; dina döttrar skall du icke giva åt deras söner, och deras döttrar skall du icke taga till hustrur åt dina söner.

⁴ Ty de skola då förleda dina söner att vika av ifrån mig och tjäna andra gudar, och HERRENS vrede skall då upptändas mot eder och han skall med hast förgöra dig.

⁵ Utan så skolen I göra med dem I skolen bryta ned deras altaren och slå sönder deras stoder och hugga ned deras Aseror och bränna upp deras beläten i eld.

⁶ Ty du är ett folk som är helgat åt HERREN, din Gud; dig har HERREN, din Gud, utvalt till att vara hans egendomsfolk, framför alla andra folk på jorden.

⁷ Icke därför att I voren större än alla andra folk var det som HERREN fäste sig vid eder och utvalde eder, ty I ären ju mindre än alla andra folk;

⁸ utan därför att HERREN älskade eder och ville hålla den ed som han hade svurit fäder, därför förde HERREN eder ut med stark hand och förlossade dig ur trälomshuset, ur Faraos, den egyptiske konungens, hand.

⁹ Så skall du nu veta att HERREN, din Gud, är den rätte Guden, den trofaste Guden, som

håller förbund och bevarar nåd intill tusende led, när man älskar honom och håller hans bud,

¹⁰ men som utan förskoning vedergäller och förgör dem som hata honom. Han dröjer icke, när det gäller dem som hata honom; utan förskoning vedergäller han dem.

¹¹ Så håll nu de bud och stadgar och rätter som jag i dag giver dig, och gör efter dem.

¹² Om I nu hören dessa rätter och hållen dem och gören efter dem, så skall HERREN, din Gud, till lön därför låta sitt förbund och sin nåd bestå, vad han med ed lovade dina fäder.

¹³ Han skall då älska dig och välsigna sitt livs frukt och din marks frukt, din säd, ditt vin och din olja, dina fäkreaturs avföda och din småboskaps avel, i det land som han med ed har lovat dina fäder att giva dig.

¹⁴ Välsignad skall du bliva framför alla andra folk; bland dina män och kvinnor skall ingen vara ofruktbar, ej heller bland din boskap.

¹⁵ Och HERREN skall avvända från dig all sjukhet; ingen av Egyptens alla svåra sjukdomar, som du väl känner, skall han lägga på dig; han skall i stället låta dem komma över alla dem som hata dig.

¹⁶ Och alla de folk som HERREN, din Gud, giver i din hand skall du utrota; du skall icke visa dem någon skonsamhet. Du skall icke heller tjäna deras gudar, ty detta kunde bliva en snara för dig.

¹⁷ Om du ock säger vid dig själv: "Dessa folk äro större än jag; huru skall jag kunna fördriva dem?",

¹⁸ så må du dock icke frukta för dem; du skall tänka på vad HERREN, din Gud gjorde med Farao och med all egyptierna,

¹⁹ på de stora hemsökelse som du med egna ögon såg, och på de tecken och under och på den starka hand och uträckta arm varmed HERREN, din Gud, förde dig ut. På samma sätt skall HERREN, din Gud, nu göra med alla de folk som du fruktar för.

²⁰ Därtill skall HERREN, din Gud, sända getingar över dem, till dess att de som äro kvar och hålla sig gömda för dig hava blivit utrotade.

²¹ Du må icke förskräckas för dem, ty HERREN, din Gud, är mitt ibland dig, en stod och fruktansvärd Gud.

²² Och HERREN, din Gud, skall förjaga dessa hedningar för dig, men blott småningom. Du skall icke med hast få förgöra dem, på det att vilddjuren icke må föröka sig till din skada.

²³ HERREN, din Gud, skall giva dem i ditt våld och sända stor förvirring bland dem, till dess att de förgöras.

²⁴ Och han skall giva deras konungar i din hand, och du skall utrota till och med deras namn, så att de icke mer finnas under himmelen. Ingen skall kunna stå dig emot, till dess du har förgjort dem.

²⁵ Deras gudabeläten skola I bränna upp i eld. Du skall icke hava begärelse till det silver och det guld som finnes på dem, och icke taga något av detta för din räkning, på det att du icke må snärjas därav; ty en styggelse är det för HERREN, din Gud.

²⁶ Och du skall icke låta någon styggelse komma in i ditt hus, på det att du icke också själv må bliva given till spillo. Du skall räkna det såsom en skändlighet och en styggelse, ty det är givet till spillo.

KAPITEL 8

Alla de bud som jag i dag giver dig skolen I hållen, och efter dem skolen I göra, för att I mån komma in i och taga i besittning det land som HERREN med ed har lovat åt edra fäder.

² Och du skall komma ihåg allt vad som har skett på den väg HERREN, din Gud, nu i fyrtio åt har låtit dig vandra i öknen, för att tukta dig och pröva dig, så att han kunde förnimma vad som var i ditt hjärta: om du ville hålla hans bud eller icke.

³ Ja, han tuktade dig och lät dig hungra, och han gav dig manna att äta, en mat som du förut icke visste av, och som icke heller dina fäder visste av; på det att han skulle lära dig förstå att människan lever icke allenast av bröd, utan att hon lever av allt det som utgår av HERRENS mun.

⁴ Dina kläder blevo icke utslitna på dig, och din fot svullnade icke under dessa fyrtio år.

⁵ Så skall du då förstå i ditt hjärta att HERREN, din Gud, fostrar dig, såsom en man fostrar sin son;

⁶ och du skall hålla HERRENS, din Guds, bud, så att du vandrar på hans vägar och fruktar honom.

⁷ Ty HERREN, din Gud, låter dig nu komma in i ett gott land, ett land där vattenbäckar, källor och djupa vatten flöda fram i dalar och på berg,

⁸ ett land med vete och korn, med vinträd, fikonsträd och granatträd, ett land med ädla olivträd och med honung,

⁹ ett land där du icke skall äta ditt bröd i torftighet, där intet skall fattas dig, ett land vars stenar innehålla järn, och ur vars berg du skall bryta koppar.

¹⁰ Där skall du äta och bliva mätt, och du skall så lova HERREN, din Gud, för det goda land som han har givit dig.

¹¹ Tag dig då till vara för att förgäta HERREN, din Gud, så att du icke håller hans bud och rätter och stadgar, som jag i dag giver dig.

¹² Ja, när du äter och bliver mätt, och bygger vackra hus och bor i dem,

¹³ när dina fäkeatur och din småboskap förökas, och ditt silver och guld förökas, och allt annat du har förökas,

¹⁴ då må ditt hjärta icke bliva högmodigt, så att du förgäter HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädhuset.

¹⁵ och som har lett dig genom den stora och fruktansvärda öknen, bland giftiga ormar och skorpioner, över förtorkad mark, där intet vatten åt dig komma ut ur den hårda klippan,

¹⁶ och som gav dig manna att äta i öknen, en mat som dina fäder icke visste av - detta på det att han skulle tukta dig och pröva dig, för att sedan kunna göra dig gott.

¹⁷ Du må icke säga vid dig själv: "Min egen kraft och min hands styrka har förskaffat mig denna rikedom",

¹⁸ utan du må komma ihåg att det är HERREN, din Gud, som giver dig kraft att förvärva rikedom, därför att han vill upprätta det förbund som han med ed har ingått med dina fäder - såsom och hittills har skett.

¹⁹ Men om du förgäter HERREN, din Gud, och följer efter andra gudar och tjänar dem och tillbeder dem, så betygar jag i dag inför eder att I förvisso skolen förgås.

²⁰ På samma sätt som hedningarna som HERREN förgör för eder skolen också I då förgås, därför att I icke hörden HERRENS, eder Guds röst.

KAPITEL 9

Hör, Israel! Du går nu över Jordan, för att komma ditin och underlägga dig folk, större och mäktigare än du, städer, stora och befästa upp mot himmelen,

² anakiternas stora och resliga folkstam, som du själv känner, och om vilken du har hört att man säger: "Vem kan stå emot Anaks barn!"

³ Så skall du nu veta att HERREN, din Gud, är den som går framför dig, såsom en förtärande eld; han skall förgöra dem, och han skall förgöra dem, och han skall ödmjuka dem för dig, och du skall fördriva dem och utrota dem med hast, såsom HERREN har lovat dig.

⁴ Då nu HERREN, din Gud, driver dem undan för dig, må du icke säga vid dig själv: "För min rättfärdighets skull har HERREN låtit mig komma in i detta land och taga det i besittning." Ty dessa hedningars ogudaktighet är det som gör att HERREN fördriver dem för dig.

⁵ Icke din rättfärdighet och din rättsinnighet är det som gör att du får komma in i deras land och taga det i besittning, utan dessa hedningars ogudaktighet är det som gör att HERREN, din Gud, fördriver dem för dig. Så vill ock HERREN uppfylla vad han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.

⁶ Därför må du nu veta att det icke är din rättfärdighet som gör att HERREN, din Gud, vill giva dig detta goda land till besittning; ty du är ett hårdnackat folk.

⁷ Kom ihåg, förgät icke, huru du i öknen förtörnade HERREN, din Gud. Allt ifrån den dag då du drog ut ur Egyptens land, ända till dess I nu haven kommit hit, haven I varit gensträviga mot HERREN.

⁸ Vid Horeb förtörnaden I HERREN, och HERREN vredgades på eder, så att han ville förgöra eder.

⁹ När jag hade stigit upp på berget för att taga emot stentavlorna, det förbunds tavlor, som HERREN hade slutit med eder, stannade jag på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta och utan att dricka.

¹⁰ Och HERREN gav mig de två stentavlorna, på vilka Gud hade skrivit med sitt finger; vad där stod var alldeles lika med de ord HERREN hade talat med eder på berget ur elden, den dag då I voren församlade där.

¹¹ Och när de fyrtio dagarna och de fyrtio nätterna voro förlidna, gav HERREN mig de två stentavlorna, förbundets tavlor.

¹² Och HERREN sade till mig: "Stå upp och gå med hast ned härifrån, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har tagit sig till, vad fördärvligt är. De hava redan vikit av ifrån den väg som jag bjöd dem gå; de hava gjort sig ett gjutet beläte."

¹³ Och HERREN talade till mig och sade: "jag har sett att detta folk är ett hårdnackat folk.

¹⁴ Lämna mig i fred, ty jag vill förgöra dem och utplåna deras namn, så att det icke mer finnes under himmelen; dig vill jag sedan göra till ett folk som är mäktigare och större än detta."

¹⁵ Då vände jag mig om och steg ned från berget, som brann i eld; och jag hade i mina båda händer förbundets två tavlor.

¹⁶ Och jag fick då se att I haven syndat mot HERREN, eder Gud: I hadn gjort eder en gjuten kalv; så hadn I redan vikit av ifrån den väg som HERREN hade bjudit eder gå.

¹⁷ Då fattade jag i de båda tavlorna och kastade dem ifrån mig med båda händerna och slog sönder dem inför edra ögon.

¹⁸ Och jag föll ned inför HERRENS ansikte och låg så, likasom förra gången i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta och utan att dricka, för all den synds skulle som I hadn begått genom att göra vad ont var i HERRENS ögon, till att förtörna honom.

- ¹⁹ Ty jag fruktade för den vrede och förbittring mot eder, av vilken HERREN hade blivit så uppfylld att han ville förgöra eder. Och HERREN hörde mig även denna gång.
- ²⁰ Också på Aron blev HERREN mycket vred, så att han ville förgöra honom, och jag bad då jämväl för Aron.
- ²¹ Sedan tog jag kalven, syndabelädet som I hadn gjort, och brände den i eld och krossade sönder den väl, till dess att den blev fint stoft, och det stoftet kastade jag i bäcken som flöt ned från berget.
- ²² I Tabeera, i Massa och i Kibrot-Hattaava förtörnaden I ock HERREN.
- ²³ Och när HERREN ville sända eder åstad från Kades-Barnea och sade: "Dragen upp och intagen det land som jag har givit eder", då voren I gensträviga mot HERREN, eder Guds, befallning och trodden honom icke och hörden icke hans röst.
- ²⁴ Ja, gensträviga haven I varit mot HERREN allt ifrån den dag då jag lärde känna eder.
- ²⁵ Så föll jag då ned inför HERRENS ansikte och låg så i de fyrtio dagarna och de fyrtio nätterna; ty HERREN hade sagt att han ville förgöra eder.
- ²⁶ Och jag bad till HERREN och sade: "Herre, HERRE, fördärva icke ditt folk och din arvedel, som du har förlossat med din stora makt, och som du med stark hand har fört ut ur Egypten.
- ²⁷ Tänk på dina tjänare Abraham, Isak och Jakob, se icke på detta folks hårdhet, ogudaktighet och synd;
- ²⁸ på det att man icke må säga i det land varur du har fört oss ut: 'Därför att HERREN, icke förmådde föra dem in i det land som han hade lovat åt dem, och därför att han hatade dem, förde han dem ut och lät dem dö i öknen.'
- ²⁹ De äro ju ditt folk och din arvedel, som du har fört ut med din stora kraft och din uträckta arm."

KAPITEL 10

- P**å den tiden sade HERREN till mig: "Hugg ut åt dig två stentavlor, likadana som de förra voro, och stig upp till mig på berget; gör dig och en ark av trä.
- ² Och sedan jag har skrivit på tavlorna samma ord som stodo på de förra tavlorna, vilka du slog sönder, skall du lägga dem i arken."
- ³ Så gjorde jag då en ark av akacieträ och högg ut två stentavlor, likadana som de förra voro. Och jag steg upp på berget och hade med mig de två tavlorna.
- ⁴ Och han skrev på tavlorna detsamma som var skrivet förra gången, de tio ord som HERREN hade talat till eder på berget ur elden, den dag då I voren församlade där. Och HERREN gav dem åt mig.
- ⁵ Sedan vända jag mig om och steg ned från berget och lade tavlorna i arken som jag hade gjort, och där fingo de ligga, såsom HERREN hade bjudit mig.
- ⁶ Och Israels barn bröto upp från Beerot-Bene-Jaakan och tågade till Mosera. Där dog Aron och blev där också begravnen; och hans som Eleasar blev präst i hans ställe.
- ⁷ Därifrån bröto de upp och tågade till Gudgoda, och från Gudgoda, och från Gudgoda till Jotbata, en trakt som var rik på vattenbäckar.
- ⁸ På den tiden avskilde HERREN Levi stam till att bära HERRENS förbundsark, till att stå inför HERRENS ansikte och göra tjänst inför honom, och till att välsigna i hans namn, såsom den har att göra ännu i dag.
- ⁹ Därför fick Levi ingen lott eller arvedel jämte sina bröder. HERREN är hans arvedel,

såsom HERREN, din Gud, har sagt honom.

¹⁰ Och jag stannade på berget lika länge som förra gången, fyrtio dagar och fyrtio nätter; och HERREN hörde mig också denna gång: HERREN ville icke fördärva mig.

¹¹ Och HERREN sade till mig: "Stå upp och gå åstad framför folket, och låt dem bryta upp, för att de må komma in i och taga i besittning det land som jag med ed har lovat deras fäder att giva dem."

¹² Och nu Israel, var är det som HERREN, din Gud, fordrar av dig annat än att du fruktar HERREN, din Gud, att du alltid vandrar på hans vägar och älskar honom, och att du tjänar HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ,

¹³ så att du håller HERRENS bud och stadgar, som jag i dag giver dig, på det att det må gå dig väl?

¹⁴ Se, HERREN, din Gud, tillhör himlarna och himlarnas himmel, jorden och allt vad därpå är;

¹⁵ men allenast vid dina fäder fäste sig HERREN och älskade dem; och han utvalde deras avkomlingar efter dem, han utvalde eder bland alla folk, såsom I nu själva sen.

¹⁶ Omskären därför edert hjärtas förhud, och varen icke länge hårdnackade.

¹⁷ Ty HERREN, eder Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store, den väldige och fruktansvärde Guden, som icke har anseende till personen och icke tager mutor;

¹⁸ som skaffar den faderlöse och änkan rätt, och som älskar främlingen och giver honom mat och kläder.

¹⁹ Därför skolen också I älska främlingen; I haven ju själva varit främlingar i Egyptens land.

²⁰ HERREN, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och till honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja.

²¹ Han är ditt lov, och han din Gud, som har gjort med dig de stora och underbara gärningar som du med egna ögon har sett.

²² Sjuttio personer voro dina fäder, som drogo ned till Egypten, men nu har HERREN, din Gud, gjort dig talrik såsom himmelens stjärnor.

KAPITEL 11

Så skall du nu älska HERREN, din Gud, och hålla vad han bjuder dig hålla, hans stadgar och rätter och bud, alltid.

² Och besinnen i dag - jag talar nu icke om edra barn, som icke hava förnummit och sett det - huru HERREN, eder Gud, har fostrat eder, besinnen hans storhet, hans starka hand och hans uträckta arm,

³ de tecken och gärningar som han gjorde i Egypten, med Farao, konungen i Egypten, och med hela hans land,

⁴ och vad han gjorde med egyptiernas här, med deras hästar och vagnar, huru han lät Röda havets vatten strömma över dem, när de förföljde eder, och huru HERREN då förgjorde dem, så att de nu icke mer äro till;

⁵ och vad han gjorde med eder i öknen, ända till dess I kommen hit,

⁶ och vad han gjorde med Datan och Abiram, Eliabs, Rubens sons, söner, huru jorden öppnade sin mun och uppslukade dem med deras hus och deras tält och allt levande som följde dem, och detta mitt i hela Israel.

⁷ Ty I haven ju med egna ögon sett alla de stora gärningar som HERREN har gjort.

⁸ Så hållen då alla de bud som jag i dag giver dig, på det att I med frimodighet mån kunna gå in i och intaga det land dit I nu dragen, för att taga det i besittning,

⁹ och på det att I mån länge leva i det land som HERREN med ed har lovat edra fäder att giva åt dem och deras efterkommande, ett land som flyter av mjölk och honung.

¹⁰ Ty det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning, är icke såsom Egyptens land, varifrån I haven dragit ut, där du måste trampa upp vatten till den säd du sådde, såsom man gör i en köksträdgård;

¹¹ nej, det land dit I nu dragen, för att taga det i besittning, är ett land med berg och dalar, som får vatten att dricka genom himmelens regn,

¹² ett land som HERREN, din Gud, låter sig vårda om, och på vilket HERRENS, din Guds, ögon beständigt vila, från årets begynnelse till årets slut.

¹³ Om i nu hören de bud som jag i dag giver eder, så att I älsken HERREN, eder Gud, och tjänen honom av allt edert hjärta och av all eder själ,

¹⁴ så skall jag giva åt edert land regn i rätt tid, höstregn och vårregn, och du skall få inbärga din säd och ditt vin och din olja.

¹⁵ Och jag skall giva din boskap gräs på din mark; och du skall äta och bliva mätt.

¹⁶ Men tagen eder till vara, låten icke edra hjärtan bliva förförda, så att I viken av och tjänen andra gudar och tillbedjen dem;

¹⁷ ty då skall HERRENS vrede upptändas mot eder, och han skall tillsluta himmelen, så att regn icke faller och marken icke giver sin gröda; och I skolen med hast bliva utrotade ur det goda land som HERREN vill giva eder.

¹⁸ Så skolen I nu lägga dessa mina ord på edert hjärta och edert sinne, och I skolen binda dem såsom ett tecken på eder hand, och de skola vara såsom ett märke på eder panna;

¹⁹ och I skolen lära edra barn dem, i det att du talar om dem, när du sitter i ditt hus och när du står upp.

²⁰ och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar;

²¹ på det att I och edra barn mån länge få bo i det land som HERREN med ed har lovat edra fäder att giva dem, lika länge som himmelen välver sig över jorden.

²² Ty om I hållen alla dessa bud som jag giver eder och gören efter dem, så att I älsken HERREN, eder Gud, och alltid vandren på hans vägar och hållen eder till honom,

²³ då skall HERREN fördriva alla dessa folk för eder, och I skolen underlägga eder folk som äro större och mäktigare än I.

²⁴ Var ort eder fot beträder skall bliva eder. Från öknen till Libanon, ifrån floden - floden Frat - ända till Västra havet skall edert område sträcka sig.

²⁵ Ingen skall kunna stå eder emot. Fruktan och förskräckelse för eder skall HERREN, eder Gud, låta komma över hela det land I beträden, såsom han har lovat eder.

²⁶ Se, jag förelägger eder i dag välsignelse och förbannelse:

²⁷ välsignelse, om I hören HERRENS eder Guds, bud, som jag i dag giver eder,

²⁸ och förbannelse, om I icke hören HERRENS, eder Guds, bud, utan viken av ifrån den väg jag i dag bjuder eder gå och följn efter andra gudar, som I icke kännen.

²⁹ Och när HERREN, din Gud, har låtit dig komma in i det land dit du nu går, för att taga det i besittning, skall du låta berget Gerissim bliva platsen för välsignelsen och berget Ebal platsen för förbannelsen.

³⁰ (Dessa berg ligga, såsom känt är, på andra sidan Jordan, bortom Västra vägen, i hedmarkskananéernas land, mitt emot Gilgal, bredvid Mores terebintlund.)

³¹ Ty I gå nu över Jordan, för att komma in i och taga i besittning det land som HERREN, eder Gud, vill giva eder; I skolen taga det i besittning och bo där.

³² Hållen då alla de stadgar och rätter som jag i dag förelägger eder, och gören efter dem.

KAPITEL 12

Dessa äro de stadgar och rätter som I skolen hålla och iakttaga i det land som HERREN, dina fäders Gud, har givit dig till besittning; så länge I leven på jorden skolen I hålla dem.

² I skolen i grund föröda alla platser där de folk som I fördriven hava hållit sin gudstjänst, vare sig detta har skett på höga berg och höjder eller någonstädes under gröna träd.

³ I skolen bryta ned deras altaren och slå sönder deras stoder och bränna upp deras Aseror i eld och hugga ned deras gudabeläten, och I skolen utrota deras namn från sådana platser.

⁴ När I tillbedjen HERREN, eder Gud, skolen I icke göra såsom de,

⁵ utan den plats som HERREN, eder Gud, utväljer inom någon av edra stammar till att där fästa sitt namn, denna boning skolen I söka och dit skall du gå.

⁶ Och dit skolen I föra edra brännoffer och slaktoffer, eder tionde, vad edra händer bära fram såsom offergård, edra löftesoffer och frivilliga offer och det förstfödda av edra fäkreatur och eder småboskap.

⁷ Och där skolen I äta inför HERRENS, eder Guds, ansikte, och glädja eder med edert husfolk över allt vad I haven förvärvat, allt varmed HERREN, din Gud, vara rättast;

⁸ I skolen då icke göra såsom vi nu göra här, var och en vad honom tyckes vara rättast.

⁹ I haven ju ännu icke kommit till ro och till den arvedel som HERREN, din Gud, vill giva dig.

¹⁰ Men när I haven gått över Jordan och bon i det land som HERREN, eder Gud, vill giva eder till arvedel, och när han har låtit eder få ro för alla edra fiender runt omkring, då att I bon i trygghet,

¹¹ då skolen I till den plats som HERREN, eder Gud, utväljer till boning åt sitt namn föra allt vad jag nu bjuder eder: edra brännoffer och slaktoffer, eder tionde, vad edra händer bära fram såsom offergård, så ock alla de utvalda löftesoffer som I loven HERREN.

¹² Och så skolen I glädja eder inför HERREN, eder Guds, ansikte, med edra söner och döttrar, edra tjänare och tjänarinnor, och med leviten som bor inom edra portar, ty han har ju ingen lott eller arvedel med eder.

¹³ Tag dig till vara för att offra dina brännoffer på någon annan plats som kan falla din in;

¹⁴ nej, på den plats HERREN utväljer inom en av dina stammar, där skall du offra dina brännoffer, och där skall du göra allt vad jag eljest bjuder dig.

¹⁵ Dock får du, så mycket dig lyster, slakta och äta kött inom vilken som helst av dina städer, i mån av den välsignelse som HERREN, din Gud, giver dig. Både den som är oren och den som är ren må äta därav, såsom vore det gasell- eller hjortkött.

¹⁶ Men blodet skolen I icke förtära I skolen gjuta ut det på jorden såsom vatten.

¹⁷ Du får alltså icke hemma inom dina portar äta tionde av din säd, ditt vin och din olja, ej heller det förstfödda av dina fäkreatur och din småboskap, ej heller något av de löftesoffer som du lovar, eller av dina frivilliga offer, eller av det din hand bär fram såsom offergård;

¹⁸ utan inför HERREN, din Guds, ansikte, på den plats som HERREN, din Gud, utväljer skall du äta sådant, med din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, och med

leviten som bor inom dina portar; och så skall du glädja dig inför HERRENS, din Guds, ansikte över allt vad du har förvärvat.

19 Tag dig till vara för att glömma bort leviten, så länge du lever i ditt land.

20 Om du alltså, när HERREN, din Gud, har utvidgat ditt område, såsom han har lovat dig, tänker så: "Jag vill äta kött" - ifall det nu lyster för dig att äta kött - så må du då äta kött, så mycket dig lyster.

21 Om den plats som HERREN, din Gud, utväljer till att där fästa sitt namn ligger för avlägset för dig, så må du, i enlighet med vad jag har bjudit dig, slakta av de fäkreatur och av den småboskap som HERREN har givit dig, och äta därav hemma inom dina portar, så mycket av din lyster.

22 Men du skall äta på samma sätt som man äter gasell- eller hjortkött; både den som är oren och den som är ren må äta därav.

23 Allenast skall du vara ståndaktig i att icke förtära blodet; ty blodet är själen, och själen skall du icke förtära med köttet.

24 Du skall icke förtära det; du skall gjuta ut det på jorden såsom vatten.

25 Du skall icke förtära det, på det att det må gå dig väl och dina barn efter dig, när du göra vad rätt är i HERRENS ögon.

26 Men de heliga gåvor som du vill bära fram, och dina löftesoffer, dem skall du föra med dig till den plats som HERREN utväljer.

27 Och av dina brännoffer skall du offra både köttet och blodet på HERRENS, din Guds, altare. Av dina slaktoffer däremot skall väl blodet gjas ut på HERRENS, din Guds, altare, men köttet må du äta.

28 Alla dessa bud som jag giver dig skall du hålla och höra, för att det må gå dig väl och dina barn efter dig, till evig tid, när du gör var gott och rätt är i HERRENS, din Guds, ögon.

29 När HERREN, din Gud, har utrotat de folk till vilka du nu kommer, för att fördriva dem för dig, när du alltså har fördrivit dessa och bosatt dig i deras land,

30 tag dig då till vara för att bliva snärd, så att du efterföljer dem, sedan de hava blivit förgjorda för dig; fråga icke efter deras gudar, så att du säger: "På vad sätt höllo dessa folk sin gudstjänst? Så vill också jag göra."

31 Nej, på det sättet skall icke du göra, när du tillbeder HERREN, din Gud, ty allt som är en styggelse för HERREN, och som han hatar, det hava de gjort till sina gudars ära; ja, de gå så långt att de bränna upp sina söner och döttrar i eld åt sina gudar.

32 Allt vad jag bjuder eder, det skolen I hålla och göra. Du skall icke lägga något därtill och icke taga något därifrån.

KAPITEL 13

Om en profet eller en som har drömmar uppstår bland dig, och han utlovar åt dig något tecken eller under,

2 och sedan det tecken eller under, verkligen inträffar, varom han talade med dig, i det att han sade: "Låt oss efterfölja och tjäna andra gudar, som I icke känner",

3 så skall du ändå icke höra på den profetens ord eller på den drömmaren, ty HERREN, eder Gud, sätter eder därmed allenast på prov, för att förnimma om I älsken HERREN, eder Gud, av allt edert hjärta och av all eder själ.

4 HERREN, eder Gud, skolen I efterfölja, honom skolen I frukta, hans bud skolen I hålla, hans röst skolen I höra, honom skolen I tjäna, och till honom skolen I hålla eder.

- ⁵ Men den profeten eller drömmaren skall dödas, ty han predikade avfall från HERREN, eder Gud, som har fört eder ut ur Egyptens land och förlossat dig ur tråldomshuset; och han ville förföra dig till att övergiva den väg som HERREN, din Gud, har bjudit dig att vandra. Du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
- ⁶ Om din broder, din moders son, eller din son eller din dotter, eller hustrun i din famn, eller din vän som är för dig såsom ditt eget liv, om någon av dessa i hemlighet vill förleda dig, i det han säger: "Låt oss gå åstad och tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt"
- ⁷ - gudar hos de folk som bo runt omkring eder, nära dig eller fjärran ifrån dig, från jordens ena ända till den andra -
- ⁸ så skall du icke göra honom till viljes eller höra på honom. Du skall icke visa honom någon skonsamhet eller hava misskund och undseende med honom,
- ⁹ utan du skall dräpa honom: först skall din egen hand lyftas mot honom för att döda honom, och sedan hela folkets hand.
- ¹⁰ Och du skall stena honom till döds, därför att han sökte förföra dig till att övergiva HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur tråldomshuset.
- ¹¹ Och hela Israel skall höra detta och frukta, och man skall sedan icke mer göra något sådant ont bland dig.
- ¹² Om du får höra att man i någon av de städer, som HERREN vill giva dig till att bo i, berättar
- ¹³ att män hava uppstått bland dig, onda män som förföra invånarna i sin stad, i det att de säga: "Låt oss gå åstad och tjäna andra gudar, som I icke känner",
- ¹⁴ så skall du noga undersöka och rannsaka och efterforska; om det då befinnes vara sant och visst att en sådan styggelse har blivit förövad bland dig,
- ¹⁵ så skall du slå den stadens invånare med svärdsegg; du skall giva den och allt vad däri är till spillo; också boskapen där skall du slå med svärdsegg.
- ¹⁶ Och allt byte du får där skall du samla ihop mitt på torget, och därefter skall du bränna upp staden i eld, med allt byte du får där, såsom ett heloffer åt HERREN, din Gud; den skall bliva en grushög för evärdlig tid, aldrig mer skall den byggas upp.
- ¹⁷ Låt intet av det tillspillogivna låda vi din hand, på det att HERREN må vända sig ifrån sin vredes glöd och låta barmhärtighet vederfaras dig och förbarma sig över dig och föröka dig, såsom han med ed har lovat dina fäder att göra,
- ¹⁸ om du nämligen hör HERRENS, din Guds, röst, så att du håller alla hans bud, som jag i dag giver dig, och gör vad rätt är i HERRENS, din Guds, ögon.

KAPITEL 14

I ären Herrens, eder Guds, barn. I skolen icke rista några märken på eder eller göra eder skalliga ovanför pannan för någon död;

² ty du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud, och dig har Herren utvalt till att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jorden.

³ Du skall icke äta något som är en styggelse.

⁴ Dessa äro de fyrfotadjur som I fån äta: fäkreatur, får och getter, hjort,

⁵ gasell, dovhjort, stenbock, dison, teoantilop och semer,

⁶ alla de fyrfotadjur som hava klövar och hava dem helkluvna i två hälfter, och som idissla; sådana fyrfotadjur fån I äta.

- ⁷ Men dessa skolen I icke äta av de idisslande djuren och av dem som hava genomkluvna klövar: kamelen, haren och klippdassen, ty de idissla väl, men de hava icke klövar, de skola gälla för eder som orena;
- ⁸ svinet, ty det har väl klövar, men det idisslar icke, det skall gälla för eder såsom orent. Av dessa djurs kött skolen I icke äta, ej heller skolen I komma vid deras döda kroppar.
- ⁹ Detta är vad I fån äta av allt det som lever i vattnet: allt det som har fenor och fjäll fån I äta.
- ¹⁰ Men intet som icke har fenor och fjäll skolen I äta; det skall gälla för eder så som orent.
- ¹¹ Alla rena fåglar fån I äta.
- ¹² Men dessa fåglar skolen I icke äta: örnen, lammgamen, havsörnen,
- ¹³ raafågeln, falken, gladan med dess arter,
- ¹⁴ alla slags korpar efter deras arter,
- ¹⁵ strutsen tahemasfågeln, fiskmåsen, höken med dess arter,
- ¹⁶ ugglan, uven tinsemetfågeln,
- ¹⁷ pelikanen, asgamen, dykfågeln,
- ¹⁸ hägern, regnpiparen med dess arter, härfågeln och flädermusen.
- ¹⁹ Alla flygande smådjur skola ock gälla för eder såsom orena, de skola icke ätas.
- ²⁰ Men alla rena flygande djur fån I äta.
- ²¹ I skolen icke äta något självdött; åt främlingen som bo inom dina portar må du giva sådant, och han må äta det; eller ock må du sälja det åt en utlänning. Ty du är ett folk som är helgat HERREN, din Gud. Du skall icke koka en killing i dess moders mjölk.
- ²² Tionde skall du giva av all sädesgröda som för vart år växer på din åker,
- ²³ och du skall äta den inför Herrens, din Guds, ansikte, på den plats som han utväljer till boning åt sitt namn: tionden av din säd, ditt vin och din olja, så ock din förstfödda av dina fäkreatur och din småboskap; ty du skall lära att frukta Herren, din Gud, alltid.
- ²⁴ Men om vägen är dig för lång, så att du icke förmår föra det dit, eftersom den plats som Herren, din Gud, utväljer till att där fästa sitt namn ligger för avlägset för dig - då nu Herren, din Gud, välsigna dig -
- ²⁵ så må du sälja det och knyta in penningarna och taga dem med dig och gå till den plats som Herren, din Gud, utväljer.
- ²⁶ Och du må köpa för penningarna vadhelst dig lyster fäkreatur eller småboskap, eller vin eller andra starka drycker eller vad du eljest kan åstunda; och så skall du hålla måltid där inför HERRENS, din Guds, ansikte och glädja dig med ditt husfolk.
- ²⁷ Och leviten som bor inom dina portar skall du då icke glömma bort, ty han har ingen lott eller arvedel jämte dig.
- ²⁸ Vid slutet av vart tredje år skall du avskilja all tionde av vad du har fått i avkastning under det året och lägga upp det inom dina städer.
- ²⁹ Och sedan skall leviten få komma, han som ingen lott eller arvedel har jämte dig, så ock främlingen och den faderlöse och änkan som bo inom dina portar; och då skola äta och bliva mätta. Så skall du göra, för att Herren din Gud, må välsigna dig i alla dina händers verk, i allt vad du gör.

KAPITEL 15

Vart sjunde år skall du låta vara ett friår.

² Och så skall förhålla sig med det friåret: Var långivare som har lånat något åt sin nästa skall då efterskänka sin fordran. Han får då icke kräva sin nästa och broder, ty ett HERRENS friår har då blivit utlyst.

³ En utlänning må du kräva, men om du har något att fordra av din broder, skall du efterskänka det.

⁴ Dock borde rätteligen ingen fattig finnas hos dig, ty Herren skall rikligen välsigna dig i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning, såsom din arvedel,

⁵ allenast du hör HERRENS, din Guds, röst, så att du håller alla dessa bud som jag i dag giver dig och gör efter dem.

⁶ Ty Herren, din Gud, skall välsigna dig, såsom han har lovat dig; och du skall giva lån åt många folk, men själv skall du icke behöva låna av någon, och du skall råda över många folk, men de skola icke råda över dig.

⁷ Om någon fattig finnes hos dig, en av dina bröder inom någon av dina städer, i det land som Herren, din Gud, vill giva dig, så skall du icke förstocka ditt hjärta och tillsluta din hand för denne din fattige broder,

⁸ utan du skall gärna öppna din hand för honom och gärna låna honom vad han behöver i sin brist.

⁹ Tag dig till vara, så att icke den onda tanken uppstår i ditt hjärta: "Det sjunde året, friåret, är nära", och att du så ser med ont öga på din fattige broder och icke giver honom något; han kan då ropa över dig till Herren, och så kommer synd att vila på dig.

¹⁰ Gärna skall du giva åt honom, och ditt hjärta skall icke vara motvilligt, när du giver åt honom, ty för en sådan gåvas skull skall Herren, din Gud, välsigna dig i alla dina verk, i allt vad du företager dig.

¹¹ Fattiga skola ju aldrig saknas i landet, därför bjuder jag dig och säger: Du skall gärna öppna din hand för din broder, för de arma och fattiga som du har i ditt land.

¹² Om någon av ditt folk, en hebreisk man eller en hebreisk kvinna, har sålt sig till dig och tjänat dig i sex år, så skall du på det sjunde året släppa honom fri ur din tjänst;

¹³ och när du släpper honom fri ur din tjänst, skall du icke låta honom gå med tomma händer.

¹⁴ Du skall fastmer förse honom med gåvor från din hjord, från din loge och från din vinpress; av det varmed Herren, din Gud, har välsignat dig skall du giva honom.

¹⁵ Du skall komma ihåg att du själv har varit en träl i Egyptens land, och att Herren, din Gud, har förlossat dig; därför bjuder jag dig detta i dag.

¹⁶ Men om så skulle hända, att han säger till dig att han icke vill lämna dig, därför att han älskar dig och ditt hus, eftersom han har haft det gott hos dig,

¹⁷ så skall du taga en syl och sticka den genom hans öra in i dörren; därefter skall han vara din träl evärdligen. Med din tjänarinna skall du göra på samma sätt.

¹⁸ Du skall icke tycka det vara hårt att du måste släppa din tjänare fri ur din tjänst; i sex år har han ju berett dig dubbelt så stor förmån som någon avlönad legodräng. Så skall Herren, din Gud, välsigna dig i allt vad du gör.

¹⁹ Allt förstfött av hankön, som födes bland dina fäkreatur och din småboskap, skall du helga åt Herren, din Gud; du skall icke vid ditt arbete begagna det som är förstfött bland dina fäkreatur, icke heller skall du klippa ullen på det som är förstfött bland din småboskap.

²⁰ Inför Herrens, din Guds, ansikte skall du med ditt husfolk för vart år äta det på den plats

som Herren utväljer.

²¹ Men om djuret har något lyte, om det är halt eller blint eller har något annat ont lyte, så skall du icke offra det åt Herren, din Gud.

²² Inom dina städer må du då äta det; både den som är oren och den som är ren må äta därav, såsom vore det gasell- eller hjortkött.

²³ Men blodet skall du icke förtära; du skall gjuta ut det på jorden såsom vatten.

KAPITEL 16

Tag i akt månaden Abib och håll Herrens, din Guds, påskhögtid; ty i månaden Abib förde Herren, din Gud, dig ut ur Egypten om natten.

² Du skall då slakta påskoffer åt Herren, din Gud, av småboskap och fäkreatur, på den plats som Herren utväljer till boning åt sitt namn.

³ Du skall icke äta något syrat därtill; i sju dagar skall du äta osyrat bröd därtill, betryckets bröd. Ty med hast måste du draga ut ur Egyptens land. I alla dina livsdagar må du därför komma ihåg den dag då du drog ut ur Egyptens land.

⁴ I sju dagar må man icke se någon surdeg hos dig, i hela ditt land; och av det som du slaktar om aftonen på den första dagen skall intet kött lämnas kvar över natten till morgonen.

⁵ Du får icke slakta påskoffret inom vilken som helst av de städer som Herren, din Gud, vill giva dig,

⁶ utan du skall gå till den plats som Herren, din Gud, utväljer till boning åt sitt namn, och där skall du slakta påskoffret om aftonen, när solen går ned den tid på dagen, då den drog ut ur Egypten.

⁷ Och du skall koka det och äta det på den plats som Herren, din Gud, utväljer; sedan må du om morgonen vända tillbaka och gå hem till dina hyddor.

⁸ I sex dagar skall du äta osyrat bröd, och på sjunde dagen är Herrens, din Guds, högtidsförsamling; då skall du icke göra något arbete.

⁹ Sju veckor skall du räkna åt dig; från den dag då man begynner skära säden skall du räkna sju veckor.

¹⁰ Därefter skall du hålla Herrens, din Guds, veckohögtid och bära fram din hands frivilliga gåva, som du må giva efter råd och lägenhet, alltefter måttet av den välsignelse som Herren, din Gud, har givit dig.

¹¹ Och inför Herrens, din Guds, ansikte skall du glädja dig på den plats som Herren, din Gud, utväljer till boning åt sitt namn, du själv med din son och din dotter, din tjänare och tjänarinna, och med leviten som bor inom dina portar, och främlingen, den faderlöse och änkan som du har hos dig.

¹² Och du skall komma ihåg att du själv har varit en träl i Egypten, och så hålla dessa stadgar och göra efter dem.

¹³ Lövhyddohögtiden skall du hålla, i sju dagar, när du inbärgar avkastningen av din loge och av din vinpress.

¹⁴ Och du skall glädja dig vid denna din högtid, med din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, med leviten, med främlingen, den faderlöse och änkan som bo inom dina portar.

¹⁵ I sju dagar skall du hålla Herrens, din Guds, högtid, på den plats som Herren utväljer; ty Herren, din Gud, skall välsigna dig i all den avkastning du får och i dina händers alla verk, och du skall vara uppfylld av glädje.

- 16** Tre gånger om året skall allt ditt mankön träda fram inför Herrens, din Guds, ansikte, på den plats som han utväljer: vid det osyrade brödets högtid, vid veckohögtiden och vid lövhyddohögtiden. Men med tomma händer skall ingen träda fram inför Herrens ansikte,
- 17** utan var och en skall: giva vad hans hand förmår, alltefter måttet av den välsignelse som Herren, din Gud, har givit dig.
- 18** Domare och tillsyningsmän skall du tillsätta åt dig inom alla de städer som Herren, din Gud, vill giva dig, för dina särskilda stammar; de skola döma folket med rättvis dom.
- 19** Du skall icke vränga rätten och icke hava anseende till personen; och du skall icke taga mutor, ty mutor förblinda de visas ögon och förvrida de rättfärdigas sak.
- 20** Rättfärdighet, rättfärdighet skall du eftertrakta, för att du må leva och taga i besittning det land som Herren, din Gud, vill giva dig.
- 21** Du skall icke plantera åt dig Aseror av något slags träd, vid sidan av Herrens, din Guds, altare, det som du skall göra åt dig;
- 22** icke heller skall du resa åt dig någon stod, ty sådant hatar Herren, din Gud.

KAPITEL 17

- D**u skall icke offra åt Herren, din Gud, något djur av fäkreaturen eller av småboskapen, som har något lyte eller något annat fel, ty sådant är en styggelse för Herren, din Gud.
- 2** Om bland dig, inom någon av de städer som Herren, din Gud, vill giva dig, någon man eller kvinna befinnes göra vad ont är i Herrens, din Guds, ögon, i det att han överträder hans förbund,
- 3** och går åstad och tjänar andra gudar och tillbeder dem, eller ock solen eller månen eller himmelens hela härskara, mot mitt bud,
- 4** och detta bliver berättat för dig, så att du får höra därom, då skall du noga undersöka saken; om det då befinnes vara sant och visst att en sådan styggelse har blivit förövad i Israel,
- 5** så skall du föra den man eller den kvinna som har gjort denna onda gärning ut till din stadsport det må nu vara en man eller en kvinna - och stena den skyldige till döds.
- 6** Efter två eller tre vittnens utsago skall han dödas; ingen skall dömas till döden efter allenast ett vittnes utsago.
- 7** Först skall vittnenas hand lyftas mot honom för att döda honom, och sedan hela folkets hand: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
- 8** Om det i något fall bliver dig för svårt att själv döma i en blodssak eller i en rättsfråga eller i ett misshandlingsmål eller överhuvud i någon sak varom man tvistar i dina portar, så skall du stå upp och begiva dig till den plats som HERREN, din Gud, utväljer,
- 9** och gå till de levitiska prästerna, och till den som på den tiden är domare; dem skall du fråga, och de skola förkunna för dig vad som är rätt.
- 10** Och i enlighet med vad de förkunna för dig där, på den plats som Herren utväljer. skall du göra; du skall i alla stycken hålla och göra vad de lära dig.
- 11** Efter den lag som de lära dig, och efter den dom som de avkunna för dig skall du göra. Från det som de förkunna för dig skall du icke vika av, vare sig till höger eller till vänster.
- 12** Men om någon gör sig skyldig till den förmätenheten att icke vilja lyssna till prästen, som står och gör tjänst där inför Herren, din Gud, eller till domaren, så skall den mannen dö: du skall skaffa bort ifrån Israel vad ont är.
- 13** Och allt folket skall höra det och frukta, och de skola icke mer göra sig skyldiga till

sådan förmåtenhet.

14 När du kommer in i det land som Herren, din Gud, vill giva dig, och du tager det i besittning och bor där om du då säger: "Jag vill sätta en konung över mig, såsom alla folk omkring mig hava",

15 så skall du till konung över dig sätta den som Herren, din Gud, utväljer. En av dina bröder skall du sätta till konung över dig; du får icke sätta till konung över dig en utländsk man, som icke är din broder.

16 Men han må icke skaffa sig hästar i mängd, och icke sända sitt folk tillbaka till Egypten för att skaffa de många hästarna, ty Herren har ju sagt till eder: "I skolen icke mer återvända denna väg."

17 Icke heller skall han skaffa sig hustrur i mängd, på det att hans hjärta icke må bliva avfälligt; och icke heller skall han skaffa sig alltför mycket silver och guld.

18 Och när han har blivit uppsatt på sin konungatron, skall han hämta denna lag från de levitiska prästerna och taga en avskrift därav åt sig i en bok.

19 Och den skall han hava hos sig och läsa i den i alla sina livsdagar, för att han må lära att frukta Herren, sin Gud, så att han håller alla denna lags ord och dessa stadgar och gör efter dem.

20 Så skall han göra, för att hans hjärta icke må förhäva sig över hans bröder, och för att han icke må vika av ifrån buden, vare sig till höger eller till vänster; på det att han och hans söner må länge regera; sitt rike, bland Israels folk.

KAPITEL 18

De levitiska prästerna, hela Levi stam, skola ingen lott eller arvedel hava med det övriga Israel; av HERRENS eldsoffer och hans arvedel skola de hava sitt underhåll.

2 De skola icke hava någon arvedel bland sina bröder; Herren är deras arvedel, såsom han har sagt dem.

3 Och detta skall vara vad prästerna hava rätt att få av folket, av dem som offra ett slaktoffer, vare sig av fäkreaturen eller av småboskapen: man skall giva prästen bogen, käkstyckena och vommen.

4 Förstlingen av din säd, ditt vin och din olja, och förstlingen av dina fårs ull skall du giva honom.

5 Ty honom har Herren, din Gud, utvalt bland alla dina stammar, för att han och hans söner alltid skola stå och göra tjänst i Herrens namn.

6 Och om leviten vill komma från någon av dina städer, inom vilken han vistas någonstädes i Israel, så må det stå honom fritt att komma, såsom honom lyster, till den plats som Herren utväljer,

7 och han må då göra tjänst i HERRENS, sin Guds, namn, likasom alla hans bröder, leviterna, som stå där inför HERRENS ansikte.

8 De skola alla hava lika mycket till sitt underhåll, oberäknat vad någon kan äga genom försäljning av sitt fädernearv.

9 När du kommer in i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig, skall du icke lära dig att göra efter hedningarnas styggelser.

10 Hos dig må icke finnas någon som låter sin son eller dotter gå genom eld, eller som befattar sig med trolldom eller teckentydning eller svartkonst eller häxeri,

11 ingen som förehar besvärjelsekonster, ingen som frågar andar, eller som är en spåman, eller som söker råd hos de döda.

- ¹² Ty en styggelse för Herren är var och en som gör sådant, och för sådana styggelsers skull fördriver HERREN, din Gud, dem för dig.
- ¹³ Du skall vara ostrafflig inför HERREN, din Gud.
- ¹⁴ Hedningarna som du nu fördriver lyssna väl till sådana som öva teckentydning och trolldom, men dig har HERREN, din Gud, icke tillstätt sådant.
- ¹⁵ En profet bland ditt folk, av dina bröder, en som är mig lik, skall HERREN, din Gud, låta uppstå åt dig; honom skolen I lyssna till.
- ¹⁶ Det skall bliva alldeles såsom du begärde av HERREN, din Gud, vid Horeb, den dag då I voren där församlade och du sade: "Låt mig icke vidare höra HERRENS, min Guds, röst, och låt mig slippa att längre se denna stora eld, på det att jag icke må dö."
- ¹⁷ Och HERREN sade till mig: "De hava rätt i vad de hava talat.
- ¹⁸ En profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är dig lik, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag bjuder honom.
- ¹⁹ Och om någon icke lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, så skall jag själv utkräva det av honom.
- ²⁰ Men den profet som är så förmäten, att han i mitt namn talar vad jag icke har bjudit honom tala, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.
- ²¹ Och om du säger vid dig själv: 'Huru skola vi känna igen det som icke är talat av HERREN?',
- ²² så må du veta: när profeten talar i HERRENS namn, och det som han har talat icke sker och icke inträffar, då är detta något som HERREN icke har talat; i förmätenhet har då profeten talat det; du skall icke frukta för honom."

KAPITEL 19

- N**är HERREN, din Gud, har utrotat de folk vilkas land HERREN, din Gud, vill giva dig, och när du har fördrivit dem och bosatt dig i deras städer och i deras hus,
- ² då skall du avskilja åt dig tre städer i ditt land, det som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning.
- ³ Du skall försätta vägarna till dem i gott skick åt dig; och du skall dela i tre delar det landområde som HERREN, din Gud, giver dig till arvedel. Så skall du göra, för att var och en som har dräpt någon må kunna fly dit.
- ⁴ Och under följande villkor må en dråpare fly till någon av dem och så bliva vid liv; om någon dödar sin nästa utan vett och vilja, och utan att förut hava burit hat till honom
- ⁵ - såsom när någon går med sin nästa ut i skogen för att hugga ved, och hans hand hugger till med yxan för att fälla trädet, och järnet då far av skaftet och träffar den andre, så att denne dör - då må en sådan fly till någon av dessa städer och så bliva vid liv.
- ⁶ Detta vare stadgat, för att blodshämnaren, om han i sitt hjärtas vrede förföljer dråparen, icke må hinna upp honom, ifall vägen är för lång, och slå ihjäl honom, fastän han icke hade förtjänat döden, eftersom han icke förut hade burit hat till den andre.
- ⁷ Därför är det som jag bjuder dig och säger: "Tre städer skall du avskilja åt dig."
- ⁸ Och när HERREN, din Gud, utvidgar ditt område, såsom han med ed har lovat dina fäder, och giver dig allt det land som han har sagt att han skulle giva åt dina fäder -
- ⁹ om du då håller och gör efter alla dessa bud som jag i dag giver dig, så att du älskar HERREN, din Gud, och alltid vandrar på hans vägar, då skall du lägga ännu tre städer till dessa tre,

- 10** för att oskyldigt blod icke må utgjutas i ditt land, det som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel, och blodskuld så komma att vila på dig.
- 11** Men om någon bär hat till sin nästa och lägger sig i försåt för honom och överfaller honom och slår honom till döds, och sedan flyr till någon av dessa städer,
- 12** då skola de äldste i hans stad sända bort och hämta honom därifrån och lämna honom i blodshämnarens hand, och han skall dö.
- 13** Du skall icke visa honom någon skonsamhet, utan du skall skaffa bort ifrån Israel skulden för den oskyldiges blod, för att det må gå dig väl.
- 14** Du skall icke flytta din nästas rāmärke, något rāmärke som förfäderna hava satt upp i den arvedel du får i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning.
- 15** Det är icke nog att allenast ett vittne träder upp mot någon angående någon missgärning eller synd, vad det nu må vara för en synd som någon kan hava begått. Efter två eller efter tre vittnens utsago skall var sak avgöras.
- 16** Om ett orättfärdigt vittne träder upp mot någon för att vittna mot honom angående någon förbrytelse,
- 17** så skola båda parterna träda fram inför HERRENS ansikte, inför de män som på den tiden äro präster och domare.
- 18** Och domarna skola noga undersöka saken; om då vittnet befinnes vara ett falskt vittne, som har burit falskt vittnesbörd mot sin broder,
- 19** så skolen I låta detsamma vederfaras honom som han hade tilltänkt sin broder: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
- 20** Och det övriga folket skall höra det och frukta, och man skall icke vidare göra något sådant ont bland eder.
- 21** Du skall icke visa honom någon skonsamhet: liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot.

KAPITEL 20

Om du drager ut i krig mot dina fiender, och du då får se hästar och vagnar och ett folk som är större än du. så skall du dock icke frukta för dem, ty HERREN, din Gud, är med dig, han som har fört dig upp ur Egyptens land.

- 2** När I då stån färdiga att gå i striden, skall prästen träda fram och tala till folket;
- 3** han skall säga till dem: "Hör, Israel! I stån nu färdiga att gå i strid mot edra fiender. Edra hjärtan vare icke försagda; frukten icke och ängslens icke, och varen icke förskräckta för dem,
- 4** ty HERREN, eder Gud, går själv med eder; till att strida för eder mot edra fiender och giva eder seger."
- 5** Och tillsyningsmännen skola tala till folket och säga: "Om någon finnes här, som har byggt sig ett nytt hus, men ännu icke invigt det, så må han vända tillbaka hem, för att icke om han faller i striden, en annan må komma att inviga det.
- 6** Och om någon finnes här, som har planterat en vingård, men ännu icke fått skörda någon frukt därav, så må han vända tillbaka hem, för att icke, om han faller i striden, en annan må komma att hämta första skörden av den.
- 7** Och om någon finnes här, som har trolovat sig med en kvinna, men ännu icke tagit henne till sig, så må han vända tillbaka hem, för att icke om han faller i striden, en annan man må taga henne till sig."

- ⁸ Vidare skola tillsyningsmännen tala till folket och säga: "Om någon finnes här, som fruktar och har ett försagt hjärta, så må han vända tillbaka hem, för att icke också hans bröders hjärtan må bliva uppfyllda av räddhåga, såsom hans eget hjärta är."
- ⁹ Och när tillsyningsmännen så hava talat till folket, skola hövitsmän tillsättas övar härens avdelningar, till att gå i spetsen för folket.
- ¹⁰ När du kommer till någon stad för att belägra den, skall du först tillbjuda den fred.
- ¹¹ Om den då giver dig ett fridsamt svar och öppnar sina portar för dig, så skall allt folket som finnes där bliva arbetspliktigt åt dig och vara dina tjänare.
- ¹² Men om den icke vill hava fred med dig, utan vill föra krig mot dig, så må du belägra den.
- ¹³ Och om HERREN, din Gud, då giver den i din hand, skall du slå allt mankon där med svärdsegg.
- ¹⁴ Men kvinnorna och barnen och boskapen och allt annat som finnes i staden, allt rov du får där, skall du hava såsom ditt byte; och du må då njuta av det rov som HERREN, din Gud, låter dig taga från dina fiender.
- ¹⁵ Så skall du göra med alla de städer som äro mer avlägsna från dig, och som icke höra till dessa folks städer.
- ¹⁶ Men i de städer som tillhöra dessa folk, och som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel, skall du icke låta något som anda har bliva vid liv,
- ¹⁷ utan du skall giva dem alla till spillo: hetiterna och amoréerna, kananéerna och perisséerna, hivéerna och jebuséerna, såsom HERREN din Gud, har bjudit dig.
- ¹⁸ Så skall du göra, för att de icke må lära eder att bedriva alla de styggelser som de själva hava bedrivit till sina gudars ära, och så komma eder att synda mot HERREN, eder Gud.
- ¹⁹ Om du måste länge belägra en stad för att erövra och intaga den, så skall du icke förstöra träden däromkring genom att höja din yxa mot dem; du må äta av deras frukt, men du skall icke hugga ned dem; träden på marken äro ju icke människor som skola belägras av dig.
- ²⁰ Men de träd om vilka du vet att de icke bära ätbar frukt, dem må du förstöra och hugga ned för att av dem bygga bålverk mot den fientliga staden, till dess att den faller

KAPITEL 21

- O**m i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning en ihjälslagen människa påträffas liggande på marken, och man icke vet vem som har dödat honom,
- ² så skola dina äldste och dina domare gå ut och mäta upp avståndet från platsen där den ihjälslagne påträffas till de städer som ligga där runt omkring.
- ³ Och de äldste i den stad som ligger närmast denna plats skola taga en kviga som icke har blivit begagnad till arbete, och som icke såsom dragare har gått under ok.
- ⁴ Och de äldste i staden skola föra kvigan ned till en dalgång som icke har varit plöjd eller besådd; och där i dalen skola de krossa nacken på kvigan.
- ⁵ Och prästerna, Levi söner, skola träda fram, ty dem har HERREN, din Gud, utvalt till att göra tjänst inför honom och till att välsigna i HERRENS namn, och såsom de bestämma skola alla tvister och alla misshandlingsmål behandlas.
- ⁶ Och alla de äldste i den staden, de som bo närmast platsen där den ihjälslagne påträffades, skola två sina händer över kvigan på vilken man hade krossat nacken i dalen;

⁷ och de skola betyga och säga: "Våra händer hava icke utgjutit detta blod, och våra ögon hava icke sett dådet.

⁸ Förlåt ditt folk Israel, som du har förlösat, HERRE, och låt icke oskyldigt blod komma över någon i ditt folk Israel." Så bliver denna blodskuld dem förlåten.

⁹ Du skall skaffa bort ifrån dig skulden för det oskyldiga blodet, ty du skall göra vad rätt är i HERRENS ögon.

¹⁰ Om HERREN, din Gud, när du drager ut i krig mot dina fiender, giver dem i din hand, så att du tager fångar,

¹¹ och du då bland fångarna får se någon skön kvinna som du fäster dig vid, och som du vill taga till hustru åt dig,

¹² så skall du föra henne in i ditt hus, och hon skall raka sitt huvud och ansa sina naglar.

¹³ Och hon skall lägga av de kläder hon bar såsom fånge och skall bo i ditt hus och få begråta sin fader och sin moder en månads tid; därefter må du gå in till henne och äkta henne, så att hon bliver din hustru.

¹⁴ Och om du sedan icke mer finner behag i henne, så må du låta henne gå vart hon vill; du får icke sälja henne för penningar. Du får icke heller behandla henne såsom trälinna, då du nu har kränkt henne.

¹⁵ Om en man har två hustrur, en som han älskar och en som han försmår, och båda hava fött honom söner, såväl den han älskar som den han försmår, och hans förstfödde son till den försmådda,

¹⁶ så får mannen icke, när han åt sina söner utskiftar sin egendom såsom arv, giva förstfödslovet åt sonen till den älskar, till förfång för sonen till den han försmår, då nu denne är den förstfödde,

¹⁷ utan han skall såsom sin förstfödde erkänna sonen till den försmådda och giva honom dubbel lott av allt vad han äger. Ty denne är förstlingen av hans kraft; honom tillhör förstfödslovet.

¹⁸ Om någon har en vanartig och uppstudsig son, som icke lyssnar till sin faders och sin moders ord, och som, fastän de tukta honom, ändå icke hör på dem,

¹⁹ så skola hans fader och hans moder taga honom och föra honom ut till de äldste i staden, till stadens port.

²⁰ Och de skola säga till de äldste i staden: "Denne vår son är vanartig och uppstudsig och vill icke lyssna till våra ord, utan är en frossare och drinkare."

²¹ Då skall allt folket i staden stena honom till döds: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. Och hela Israel skall höra det och frukta.

²² Om på någon vilar en sådan synd som förtjänar döden, och han så bliver dödad och du hänger upp honom på trä,

²³ så skall den döda kroppen icke lämnas kvar på träet över natten, utan du skall begrava den på samma dag, ty en Guds förbannelse är den som har blivit upphängd; och du skall icke orena det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel.

KAPITEL 22

Om du ser din broders oxe eller får gå vilse, skall du icke undandraga dig att taga vara på djuret; du skall föra det tillbaka till din broder.

² Och om din broder icke bor i din närhet, eller om du icke vet vem det är, så skall du taga djuret in i ditt hus, och det skall vara hos dig, till dess din broder frågar efter det; då skall

du lämna det tillbaka åt honom.

³ På samma sätt skall du göra med hans åsna, på samma sätt med hans kläder, och på samma sätt skall du göra med allt annat som din broder kan hava förlorat, och som du hittar; du får icke draga dig undan.

⁴ Om du ser din broders åsna eller oxe falla på vägen, skall du icke undandraga dig att bistå djuret; du skall hjälpa honom att resa upp det.

⁵ En kvinna skall icke bära vad till en man hör, ej heller skall en man sätta på sig kvinnokläder; ty var och en som så gör är en styggelse för HERREN, din Gud.

⁶ Om du på din väg träffar på ett fågelbo, i något träd eller på marken, med ungar eller ägg i, och modern ligger på ungarna eller på äggen, så skall du icke taga både modern och ungarna.

⁷ Du skall låta modern flyga och taga allenast ungarna; så skall du göra, för att det må gå dig väl och du må länge leva.

⁸ När du bygger ett nytt hus, skall du förse taket med bröstvärn, för att du icke må draga blodskuld över ditt hus, om någon faller ned därifrån.

⁹ Du skall icke, för att få två slags skörd i din vingård, så säd däri, på det att icke alltsammans, både vad du har sått och vad själva vingården avkastar, må hemfalla till helgedomen.

¹⁰ Du skall icke plöja med oxe och åsna tillsammans.

¹¹ Du skall icke kläda dig i tyg av olika garn, av ull och lin tillsammans.

¹² Du skall göra dig tofsar i de fyra hörnen på överklädnaden som du höljer dig i.

¹³ Om en man har tagit sig en hustru och gått in till henne, men sedan får motvilja mot henne,

¹⁴ och då påbördar henne skamliga ting och sprider ut ont rykte om henne och säger: "Denna kvinna tog jag till hustru; men när jag låg hos henne, fann jag icke tecknen till att hon var jungfru",

¹⁵ så skola flickans fader och moder taga tecknen till att flickan var jungfru och bära dem ut till de äldste i staden, där de sitta i porten.

¹⁶ Och flickans fader skall säga till de äldste: "Jag gav min dotter till hustru åt denne man, men han har fått motvilja mot henne.

¹⁷ Och nu påbördar han henne skamliga ting och säger: 'Jag har icke funnit tecknen till att din dotter var jungfru'; men här äro tecknen till att min dotter var jungfru." Och de skola breda ut klädet inför de äldste i staden.

¹⁸ Då skola de äldste i staden taga mannen och tukta honom.

¹⁹ Och de skola ålägga honom att böta hundra siklar silver, vilka han skall giva åt flickans fader, därför att han har spritt ut ont rykte om en jungfru i Israel. Och hon skall vara hans hustru, och han får icke skilja sig från henne, så länge han lever.

²⁰ Men om det var sanning, om tecknen till att flickan var jungfru icke funnos,

²¹ då skall man föra ut flickan utanför dörren till hennes faders hus, och männen i staden skola stena henne till döds därför att hon har gjort vad som var en galenskap i Israel, då hon bedrev otukt i sin faders hus: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.

²² Om en man ertappas med att ligga hos en kvinna som är en annan mans äkta hustru, så skola båda dö, både mannen som låg hos kvinnan, och jämväl kvinnan: du skall skaffa bort ifrån Israel vad ont är.

²³ Om en jungfru är trolovad med en man, och en annan man träffar henne i staden och lägrar henne,

- ²⁴ så skolen I föra dem båda ut till stadens port och stena dem till döds, flickan, därför att hon icke ropade på hjälp i staden, och mannen, därför att han kränkte en annans trolovade: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
- ²⁵ Men om det var ute på marken som mannen träffade den trolovade flickan, och han där tog henne med våld och lägrade henne, så skall mannen som lägrade henne ensam dö.
- ²⁶ Men flickan skall du icke göra något, flickan har icke begått någon synd som förtjänar döden; utan det är med denna sak, såsom när en man överfaller en annan och dräper honom.
- ²⁷ Ty då det var ute på marken som han träffade den trolovade flickan, kan hon hava ropat, utan att någon fanns där, som kunde frälsa henne.
- ²⁸ Om däremot en man träffar en jungfru som icke är trolovad, och han tager fatt henne och lägrar henne, och de ertappas,
- ²⁹ så skall mannen som lägrade flickan giva åt flickans fader femtio siklar silver och taga henne själv till sin hustru, därför att han har kränkt henne; han får icke skilja sig från henne, så länge han lever.
- ³⁰ Ingen skall taga sin faders hustru och lyfta på sin faders täcke.

KAPITEL 23

- I**ngen som är snöpt, vare sig genom krossning eller genom stympning, skall komma in i HERRENS församling.
- ² Ingen som är född i äktenskapsbrott eller blodskam skall komma in i HERRENS församling; icke ens den som i tionde led är avkomling av en sådan skall komma in i HERRENS församling.
- ³ Ingen ammonit eller moabit skall komma in i HERRENS församling; icke ens den som i tionde led är avkomling av en sådan skall någonsin komma in i HERRENS församling -
- ⁴ detta därför att de icke kommo eder till mötes med mat och dryck på vägen, när I drogen ut ur Egypten, och därför att han mot dig lejde, Bileam, Beors son, från Petor i Aram-Naharaim, för att denne skulle förbanna dig.
- ⁵ Men HERREN, din Gud, ville icke höra på Bileam, utan HERREN, din Gud, förvandlade förbannelsen till välsignelse för dig, ty HERREN, din Gud, älskade dig.
- ⁶ Du skall aldrig, i all din tid, fråga efter deras välfärd och lycka.
- ⁷ Edoméén skall däremot icke för dig vara en styggelse, ty han är din broder. Egyptiern skall icke heller för dig vara en styggelse, ty i hans land har du bott såsom främling.
- ⁸ Barn som födas av dessa i tredje led må komma in i HERRENS församling.
- ⁹ När du drager ut mot dina fiender och slår läger, skall du taga, dig till vara för allt vad orent är.
- ¹⁰ Om bland dig finnes någon som icke är ren, därigenom att något har hänt honom under natten, så skall han gå ut till något ställe utanför lägret; han får icke komma in i lägret.
- ¹¹ Och mot aftonen skall han bada sig i vatten, och när solen går ned, får han gå in i lägret. -
- ¹² Du skall hava en särskild plats utanför lägret, dit du kan gå avsides.
- ¹³ Och du skall jämte annat som du bär hava en pinne, och när du vill sätta dig därute, skall du med den gräva en grop och sedan åter täcka över din uttömning.
- ¹⁴ Ty HERREN, din Gud, vandrar fram i ditt läger för att hjälpa dig och giva dina fiender i ditt våld; därför skall ditt läger vara heligt, så att han icke hos dig ser något som väcker

hans leda och fördenskull vänder sig bort ifrån dig.

15 En träl som har flytt till dig från sin herre skall du icke utlämna till hans herre.

16 Han skall få stanna hos dig, mitt ibland dig, på det ställe som han utväljer inom någon av dina städer, var han finner för gott; och du skall icke förtrycka honom.

17 Ingen tempeltärna skall finnas bland Israels döttrar, och ingen tempelbolare bland Israels söner.

18 Du skall icke bära skökolön och hundpenningar in i HERRENS, din Guds, hus, till gäldande av något löfte; ty det ena som det andra är en styggelse för HERREN, din Gud.

19 Du skall icke taga ränta av din broder, varken på penningar eller på livsmedel eller på något annat varpå ränta kan tagas.

20 Av utlänningen må du taga ränta, men icke av din broder, på det att HERREN, din Gud, i allt vad du företager dig, må välsigna dig i det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning.

21 Om du har gjort ett löfte åt HERREN, din Gud, skall du icke dröja att infria det, ty HERREN, din Gud, skall förvisso utkräva det av dig, och synd kommer att vila på dig.

22 Men om du underlåter att göra något löfte, så kommer icke därigenom synd att vila på dig.

23 Vad dina läppar hava talat skall du hålla och göra, i enlighet med det frivilliga löfte du har givit HERREN, din Gud, och uttalat med din mun.

24 När du kommer in i din nästas vingård, får du där äta druvor, så mycket dig lyster, till dess du bliver mätt, men du får icke lägga något i ditt kärl.

25 När du kommer in på din nästas sädesfält, får du plocka ax med din hand, men med skära får du icke komma vid din nästas säd.

KAPITEL 24

Om en man har tagit sig en hustru och äktat henne, men hon sedan icke längre finner nåd för hans ögon, därför att han hos henne har funnit något som väcker hans leda, och om han fördenskull har skrivit skiljebrev åt henne och givit henne det i handen och skickat bort henne från sitt hus,

2 och kvinnan sedan, när hon har lämnat hans hus, går åstad och bliver en annans hustru,

3 och nu också denne andre man får motvilja mot henne och skriver skiljebrev åt henne och giver henne det i handen och skickar henne bort ifrån sitt hus, eller om denne andre man som har tagit henne till sin hustru dör,

4 då får icke hennes förste man, som skickade bort henne, åter taga henne till sin hustru, sedan hon har låtit oreña sig, ty detta vore en styggelse inför HERREN; du skall icke draga synd över det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel.

5 Om en man nyligen har tagit sig hustru, behöver han icke gå i krigstjänst, ej heller må någon annan tjänstgöring åläggas honom. Han skall vara fri ett år för att stanna hemma och glädja den hustru han har tagit.

6 Man skall icke taga handkvarnen eller ens kvarnens översten i pant, ty den så gör tager livet i pant.

7 Om en man befinnes hava stulit någon av sina bröder, Israels barn, och han behandlar denne såsom träl eller säljer honom, så skall tjuven dö: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.

8 Tag dig till vara, så att du, när någon bliver angripen av spetälska, noga håller och gör

allt som de levitiska prästerna lära eder. Vad jag har bjudit dem skolen I hålla och göra.

⁹ Kom ihåg vad HERREN, din Gud, gjorde med Mirjam på vägen, när I drogen ut ur Egypten.

¹⁰ Om du giver något lån åt din nästa, så skall du icke gå in i hans hus och taga pant av honom.

¹¹ Du skall stanna utanför, och mannen som du har lånat åt skall bära ut panten till dig.

¹² Och om det är en fattig man, så skall du icke hava hans pant till tacks, när du ligger och sover.

¹³ Du skall giva honom panten tillbaka, när solen går ned, så att han kan hava sin mantel på sig när han ligger och sover, och så välsigna dig; och detta skall lända dig till rättfärdighet inför HERREN, din Gud.

¹⁴ Du skall icke göra en arm och fattig daglönare orätt, evad han är en dina bröder, eller han är en av främlingarna som äro hos dig i ditt land, inom dina portar.

¹⁵ Samma dag han har gjort sitt arbete skall du giva honom hans lön och icke låta solen gå ned däröver, eftersom han är arm och längtar efter sin lön; han kan eljest ropa över dig till HERREN, och så kommer synd att vila på dig.

¹⁶ Föräldrarna skola icke dödas för sina barns skull och barnen skola icke dödas för sina föräldrars skull; var och en skall lida döden genom sin egen synd.

¹⁷ Du skall icke vränga rätten för främlingen eller den faderlöse, och en änkas kläder skall du icke taga i pant;

¹⁸ du skall komma ihåg att du själv har varit en träl i Egypten, och att HERREN, din Gud, har förlöslat dig därifrån; därför bjuder jag dig att iakttaga detta.

¹⁹ Om du, när du inbärgar skörden på din åker, glömmmer en kärve kvar på åkern, skall du icke gå tillbaka för att hämta den, ty den skall tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan. Detta skall du iakttaga, för att HERREN, din Gud, må välsigna dig i alla dina händers verk.

²⁰ När du har slagit ned dina oliver, skall du icke sedan genomsöka grenarna; vad där finnes kvar skall tillhöra främlingen den faderlöse och änkan.

²¹ När du har avbärgat din vingård, skall du sedan icke göra någon efterskörd; vad där finnes kvar skall tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan.

²² Du skall komma ihåg att du själv har varit en träl i Egyptens land; därför bjuder jag dig att iakttaga detta.

KAPITEL 25

Om en tvist uppstår mellan män, och de komma inför rätta, för att man där skall döma mellan dem, så skall man fria den oskyldige och fälla den skyldige.

² Om då den skyldige dömes till hudflängning, skall domaren befalla honom att lägga sig ned, och skall i sin åsyn låta giva honom det antal slag, som svarar emot hans brottslighet.

³ Fyrtio slag får han giva honom, men icke mer, så att din broder icke bliver vanärad i dina ögon, därigenom att man giver honom oskäligt många slag, flera än som sades.

⁴ Du skall icke binda munnen till på oxen som tröskar.

⁵ När bröder bo tillsammans, och en av dem dör barnlös, då skall den dödes hustru icke gifta sig med någon främmande man utom släkten; hennes svåger skall gå in till henne och taga henne till hustru, och så äkta henne i sin broders ställe.

⁶ Och den förste son hon föder skall upptaga den döde broderns namn, för att dennes

namn icke må utplånas ur Israel.

⁷ Men om mannen icke vill taga sin svägerska till äkta, så skall svägerskan gå upp i porten, till de äldste, och säga: Min svåger vägrar att upprätthålla sin broders namn i Israel; han vill icke äkta mig i sin broders ställe."

⁸ Då skola de äldste i staden där han bor kalla honom till sig och tala med honom. Om han då står fast och säger: "Jag vill icke taga henne till äkta",

⁹ så skall hans svägerska träda fram till honom inför de äldstes ögon och draga skon av hans fot och spotta honom i ansiktet och betyga och säga: "Så gör man med den man som icke vill uppbygga sin broders hus."

¹⁰ Och hans hus skall sedan i Israel heta "den barfotades hus".

¹¹ Om två män träta med varandra, och den enes hustru kommer för att hjälpa sin man mot den andre, när denne slår honom, och hon därvid räcker ut sin hand och fattar i hans blygd,

¹² så skall du hugga av henne handen, utan att visa henne någon skonsamhet.

¹³ Du skall icke hava två slags vikt i din pung, ett större slag och ett mindre,

¹⁴ ej heller skall du i ditt hus hava två slags efa-mått, ett större och ett mindre.

¹⁵ Full och riktig vikt skall du hava, fullmåligt och riktigt efa-mått skall du ock hava, för att du må länge leva i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig.

¹⁶ Ty en styggelse för HERREN, din Gud, är var och en som så gör, var och en som gör orätt.

¹⁷ Kom ihåg vad Amalek gjorde mot dig på vägen, när I drogen ut ur Egypten,

¹⁸ huru han, utan att frukta Gud, gick emot dig på vägen och slog din eftertrupp, alla de svaga som hade blivit efter, medan du var trött och utmattad.

¹⁹ Därför, när HERREN, din Gud, har låtit dig få ro för alla dina fiender runt omkring, i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till besittning såsom din arvedel, skall du så utplåna minnet av Amalek, att det icke mer skall finnas under himmelen. Förgät icke detta.

KAPITEL 26

När du kommer in i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel, och du tager det i besittning och bor där,

² då skall du taga förstling av all markens frukt, av vad du får i avkastning av landet som HERREN, din Gud, vill giva dig, och lägga detta i en korg och gå därmed till den plats som HERREN, din Gud, utväljer till boning åt sitt namn.

³ Och du skall gå till den som på den tiden är präst och säga till honom: "Jag förklarar i dag för HERREN, din Gud, att jag har kommit in i det land som HERREN med ed har lovat våra fäder att giva oss."

⁴ Och prästen skall taga korgen ur din hand och sätta den ned inför HERRENS, din Guds, altare.

⁵ Och du skall betyga och säga inför HERRENS, din Guds, ansikte: "Min fader var en hemlös aramé, som drog ned till Egypten och bodde där såsom främling med en ringa hop, och där blev av honom ett stort, mäktigt och talrikt folk.

⁶ Men sedan behandlade egyptierna oss illa och förtryckte oss och lade hårt arbete på oss.

⁷ Då ropade vi till HERREN, våra fäders Gud, och HERREN hörde vår röst och såg vårt lidande och vår vedermöda och vårt betryck.

- ⁸ Och HERREN förde oss ut ur Egypten med stark hand och uträckt arm, med stora och fruktansvärda gärningar, med tecken och under.
- ⁹ Och han lät oss komma hit och gav oss detta land, ett land som flyter av mjölk och honung.
- ¹⁰ Och här bär jag nu fram förstlingen av frukten på den mark som du, HERRE, har givit mig." Och du skall sätta korgen ned inför HERRENS, din Guds, ansikte och tillbedja inför HERRENS, din Guds, ansikte.
- ¹¹ Och över allt det goda som HERREN, din Gud har givit åt dig och ditt hus skall du glädja dig, och jämte dig leviten och främlingen som bor hos dig.
- ¹² När du under det tredje året, tiondeåret, har lagt av all tionde av vad du då har fått i avkastning och givit den åt leviten, främlingen, den faderlöse och änkan, och de hava ätit därav inom dina portar och blivit mätta,
- ¹³ då skall du så säga inför HERRENS, din Guds, ansikte: "Jag har nu fört bort ur mitt hus det heliga, och jag har givit det åt leviten och främlingen, åt den faderlöse och änkan, alldeles såsom du har bjudit mig; jag har icke överträtt eller förgätit något av dina bud.
- ¹⁴ Jag åt intet därav, när jag hade sorg, och jag förde icke bort något därav, när jag var oren, ej heller använde jag något därav för någon död. Jag har lyssnat till HERRENS, min Guds, röst; jag har i alla stycken gjort såsom du har bjudit mig.
- ¹⁵ Skåda nu ned från din heliga boning, himmelen, och välsigna ditt folk Israel och det land som du har givit oss, såsom du med ed lovade våra fäder, ett land som flyter av mjölk och honung."
- ¹⁶ I dag bjuder dig HERREN, din Gud, att göra efter dessa stadgar och rätter; du skall hålla dem och göra efter dem av allt ditt hjärta och av all din själ.
- ¹⁷ Du har i dag hört HERREN förklara att han vill vara din Gud, och att du skall vandra på hans vägar och hålla hans stadgar och bud och rätter och lyssna till hans röst.
- ¹⁸ Och HERREN har i dag hört dig förklara att du vill vara hans egendomsfolk, såsom han har sagt till dig, och att du vill hålla alla hans bud;
- ¹⁹ på det att han över alla folk som han har gjort må upphöja dig till lov, berömmelse och ära, och på det att du må vara ett folk som är helgat åt HERREN, din Gud, såsom han har sagt.

KAPITEL 27

Och Mose och de äldste i Israel bjödo folket och sade: "Hållen alla de bud som jag i dag giver eder.

- ² Och när I kommen över Jordan, in i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig, då skall du resa åt dig stora stenar och bestryka dem med kalk.
- ³ På dessa skall du, när du har gått över floden, skriva alla denna lags ord, för att du må komma in i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig, ett land som flyter av mjölk och honung, såsom HERREN, dina fäders Gud, har lovat dig.
- ⁴ Och när I haven gått över Jordan, skolen I på berget Ebal resa dessa stenar om vilka jag i dag giver eder befallning; och du skall bestryka dem med kalk.
- ⁵ Och du skall där åt HERREN, din Gud, bygga ett altare, ett altare av stenar, vid vilka du icke skall komma med något järn.
- ⁶ Av ohuggna stenar skall du bygga HERRENS, din Guds, altare; och du skall på det offra brännoffer åt HERREN, din Gud.

- ⁷ Du skall där ock offra tackoffer och skall äta och glädja dig inför HERRENS, din Guds, ansikte.
- ⁸ Och du skall på stenarna skriva alla denna lags ord, klart och tydligt."
- ⁹ Och Mose och de levitiska prästerna talade till hela Israel och sade: "Var stilla och hör, Israel! I dag har du blivit HERRENS, din Guds, folk.
- ¹⁰ Så skall du då höra HERRENS, din Gud röst och göra efter hans bud och stadgar, som jag i dag giver dig."
- ¹¹ Och Mose bjöd folket på den dagen och sade:
- ¹² Dessa stammar skola stå och välsigna folket på berget Gerissim, när I haven gått över Jordan: Simeon, Levi, Juda. Isaskar, Josef och Benjamin.
- ¹³ Och dessa skola stå och uttala förbannelsen på berget Ebal: Ruben, Gad, Aser, Sebulon, Dan och Naftali.
- ¹⁴ Och leviterna skola taga till orda och skola med hög röst inför var man i Israel säga så:
- ¹⁵ Förbannad vare den man som gör ett beläte, skuret eller gjutet, en styggelse för HERREN, ett verk av en konstarbetares händer, och som sedan i hemlighet sätter upp det. Och allt folket skall svara och säga: "Amen."
- ¹⁶ Förbannad vare den som visar förakt för sin fader eller sin moder. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ¹⁷ Förbannad vare den som flyttar sin nästas råmärke. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ¹⁸ Förbannad vare den som leder en blind vilse på vägen. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ¹⁹ Förbannad vare den som vränger rätten för främlingen, den faderlöse och änkan. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²⁰ Förbannad vare den som ligger hos sin faders hustru, ty han lyfter på sin faders täcke. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²¹ Förbannad vare den som beblandar sig med något djur Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²² Förbannad vare den som ligger hos sin syster, sin faders dotter eller sin moders dotter. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²³ Förbannad vare den som ligger hos sin svärmoder. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²⁴ Förbannad vare den som lönnligen mördar sin nästa. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²⁵ Förbannad vare den som tager mutor för att slå ihjäl en oskyldig och utgjuta hans blod. Och allt folket skall säga: "Amen."
- ²⁶ Förbannad vare den som icke håller denna lags ord och icke gör efter dem. Och allt folket skall säga: "Amen."

KAPITEL 28

Om du hör HERRENS, din Guds, röst, så att du håller alla hans bud, som jag i dag giver dig, och gör efter dem, så skall HERREN, din Gud, upphöja dig över alla folk på jorden.

² Och alla dessa välsignelser skola då komma över dig och träffa dig när du hör HERRENS, din Guds, röst:

³ Välsignad skall du vara i staden, och välsignad skall du vara på marken.

⁴ Välsignad skall ditt livs frukt vara, och din marks frukt och din boskaps frukt, dina fäkreators avföda och din småboskaps avel.

- ⁵ Välsignad skall din korg vara, och välsignat ditt baktråg.
- ⁶ Välsignad skall du vara vid din ingång. och välsignad skall du vara vid din utgång.
- ⁷ När dina fiender resa sig upp mot dig, skall HERREN låta dem bliva slagna av dig; på en väg skola de draga ut mot dig, men på sju vägar skola de fly för dig.
- ⁸ HERREN skall bjuda välsignelsen vara med dig i dina visthus och i allt vad du företager dig; han skall välsigna dig i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig.
- ⁹ HERREN skall upphöja dig till ett folk som är helgat åt honom, såsom han med ed har lovat dig, om du håller HERRENS, din Guds, bud och vandrar på hans vägar.
- ¹⁰ Och alla folk på jorden skola se att du är uppkallad efter HERRENS namn; och de skola frukta dig.
- ¹¹ Och HERREN skall giva dig överflöd och lycka i ditt livs frukt och i din boskaps frukt och i din marks frukt, i det land som HERREN med ed har lovat dina fäder att giva dig.
- ¹² HERREN skall öppna för dig sitt rika förrådshus, himmelen, till att giva åt ditt land regn i rätt tid, och till att välsigna alla dina händers verk; och du skall giva lån åt många folk, men själv skall du icke behöva låna av någon.
- ¹³ Och HERREN skall göra dig till huvud och icke till svans, du skall alltid ligga över och aldrig ligga under, om du hör HERRENS, din Guds, bud, som jag i dag giver dig, för att du skall hålla och göra efter dem,
- ¹⁴ och om du icke viker av, vare sig till höger eller till vänster, från något av alla de bud som jag i dag giver eder, så att du följer efter andra gudar och tjänar dem.
- ¹⁵ Men om du icke hör HERRENS, din Guds, röst och icke håller alla hans bud och stadgar, som jag i dag giver dig, och gör efter dem, så skola alla dessa förbannelser komma över dig och träffa dig:
- ¹⁶ Förbannad skall du vara i staden, och förbannad skall du vara på marken.
- ¹⁷ Förbannad skall din korg vara, och förbannat ditt baktråg.
- ¹⁸ Förbannad skall ditt livs frukt vara, och din marks frukt, dina fäkreators avföda och din småboskaps avel.
- ¹⁹ Förbannad skall du vara vid din ingång, och förbannad skall du vara vid din utgång.
- ²⁰ HERREN skall sända över dig förbannelse, förvirring och näpst, vad det än må vara som du företager dig, till dess du förgöres och med hast förgås, för ditt onda väsendes skull, då du nu har övergivit mig.
- ²¹ HERREN skall låta dig bliva ansatt av pest, till dess han har utrotat dig ur det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning.
- ²² HERREN skall slå dig med tärande sjukdom, feber och hetta, med brand och med svärd, med sot och rost; och av sådant skall du förföljas, till dess du förgås.
- ²³ Och himmelen över ditt huvud skall vara såsom koppar, och jorden under dig skall vara såsom järn.
- ²⁴ Damm och stoft skall vara det regn HERREN giver åt ditt land; från himmelen skall det komma ned över dig, till dess du förgöres.
- ²⁵ HERREN skall låta dig bliva slagen av dina fiender; på en väg skall du draga ut mot dem, men på sju vägar skall du fly för dem; och du skall bliva en varnagel för alla riken på jorden.
- ²⁶ Och dina dödas kroppar skola bliva mat åt alla himmelens fåglar och åt markens djur, och ingen skall skrämman bort dem.
- ²⁷ HERREN skall slå dig med Egyptens bulnader och med bölder, med skabb och skorv, så att du icke skall kunna botas.

- 28 HERREN skall slå dig med vanvett och blindhet och sinnesförvirring.
- 29 Du skall famla mitt på ljusa dagen, såsom en blind famlar i mörkret, och du skall icke lyckas finna vägen; förtryck allenast och plundring skall du utstå i all din tid, och ingen skall frälsa dig.
- 30 Du skall trolova dig med en kvinna, men en annan man skall sova hos henne; du skall bygga ett hus, men icke få bo däri; du skall plantera en vingård, men icke få skörda dess frukt.
- 31 Din oxe skall slaktas inför dina ögon, men du skall icke få äta av den; din åsna skall i din åsyn rövas ifrån dig och icke givas tillbaka åt dig; dina får skola komma i dina fienders våld, och ingen skall hjälpa dig.
- 32 Dina söner och döttrar skola komma i främmande folks våld, och dina ögon skola se det och försmäkta av längtan efter dem beständigt, men du skall icke förmå göra något därvid.
- 33 Frukten av din mark och av allt ditt arbete skall förtäras av ett folk som du icke känner; förtryck allenast och övervåld skall du lida i all din tid.
- 34 Och du skall bliva vanvettig av de ting du skall se för dina ögon.
- 35 HERREN skall slå dig med svåra bulnader på knän och ben, ja, ifrån fotbladet ända till hjässan, så att du icke skall kunna botas.
- 36 HERREN skall föra dig och den konung som du sätter över dig bort till ett folk som varken du eller dina fäder hava känt, och där skall du få tjäna andra gudar, gudar av trä och sten.
- 37 Och du skall bliva ett föremål för häpnad, ett ordspråk och en visa bland alla de folk till vilka HERREN skall föra dig.
- 38 Mycken säd skall du föra ut på åkern, men litet skall du inbärga, ty gräshoppor skola förtära den.
- 39 Vingårdar skall du plantera och skall arbeta i dem, men intet vin skall du få att dricka och intet att lägga i förvar, ty maskar skola äta upp allt.
- 40 Olivplanteringar skall du hava överallt inom ditt land, men med oljan skall du icke få smörja din kropp, ty oliverna skola falla av.
- 41 Söner och döttrar skall du föda, men du skall icke få behålla dem, ty de skola draga bort i fångenskap.
- 42 Alla dina träd och din marks frukt skall ohyra taga i besittning.
- 43 Främlingen som bor hos dig skall höja sig över dig, allt mer och mer, men du skall stiga ned, allt djupare och djupare.
- 44 Han skall giva lån åt dig, och du skall icke giva lån åt honom. Han skall bliva huvudet, och du skall bliva svansen.
- 45 Alla dessa förbannelser skola komma över dig och förfölja dig och träffa dig, till dess du förgöres, därför att du icke hörde HERRENS, din Guds, röst och icke höll de bud och stadgar som han har givit dig.
- 46 De skola komma över dig såsom tecken och under, och över dina efterkommande till evig tid.
- 47 Eftersom du icke tjänade HERREN, din Gud, med glädje och hjärtans lust, medan du hade överflöd på allt,
- 48 skall du få tjäna fiender som HERREN skall sända mot dig, under hunger och törst och nakenhet och brist på allt; och han skall lägga ett järnok på din hals, till dess han har förgjort dig.
- 49 HERREN skall skicka över dig ett folk fjärran ifrån, ifrån jordens ända. likt örnen i sin

flykt,

50 ett folk vars språk du icke förstår, ett folk med grym uppsyn, utan försyn för de gamla och utan misskund med de unga.

51 Det skall äta upp frukten av din boskap och frukten av din mark, till dess du förgöres, ty det skall icke lämna kvar åt dig vare sig säd eller vin eller olja, icke dina fäkreaturs avföda eller dina fårs avel, till dess det har gjort slut på dig.

52 Och det skall tränga dig i alla dina portar, till dess dina höga och fasta murar, som du förtröstade på, falla i hela ditt land. Ja, det skall tränga dig i alla dina portar över hela ditt land, det land som HERREN, din Gud, har givit dig.

53 Och då skall du nödgas äta din egen livsfrukt, köttet av dina söner och döttrar, dem som HERREN, din Gud, har givit dig. I sådan nöd och sådant trångmål skall din fiende försätta dig.

54 En man hos dig, som levde i veklighet och stor yppighet, skall då så missunnsamt se på sin broder och på hustrun i sin famn och på de barn han ännu har kvar,

55 att han icke skall vilja åt någon av dem dela med sig av sina barns kött, ty han äter det själv, eftersom han icke har något annat kvar. I sådan nöd och sådant trångmål skall din fiende försätta dig i alla dina portar.

56 En kvinna hos dig, som levde i veklighet och yppighet, i sådan yppighet och veklighet, att hon icke ens försökte sätta sin fot på jorden, hon skall då så missunnsamt se på mannen i sin famn och på sin son och sin dotter,

57 att hon missunnar dem efterbörden som kommer fram ur hennes liv, och barnen som hon föder; ty då hon nu lider brist på allt annat, skall hon själv i hemlighet äta detta. I sådan nöd och sådant trångmål skall din fiende försätta dig i dina portar.

58 Om du icke håller alla denna lags ord, som äro skrivna i denna bok, och gör efter dem, så att du fruktar detta härliga och fruktansvärda namn "HERREN, din Gud",

59 så skall HERREN sända underliga plågor över dig och dina efterkommande, stora och långvariga plågor, svåra och långvariga sjukheter.

60 Han skall låta komma över dig alla Egyptens sjukdomar, som du fruktar för, och de skola ansätta dig.

61 Och allahanda andra sjukheter och plågor, om vilka icke är skrivet i denna lagbok, skall HERREN ock låta gå över dig, till dess du förgöres.

62 Och allenast en ringa hop skall bliva kvar av eder, i stället för att I förut haven varit talrika såsom stjärnorna på himmelen; så skall det gå dig, därför att du icke hörde HERRENS. din Guds, röst.

63 Och det skall ske, att likasom HERREN förut fröjdade sig över eder när han fick göra eder gott och föröka eder, så skall HERREN nu fröjda sig över eder, när han utrotar och förgör eder. Och I skolen ryckas bort ur det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning.

64 Och HERREN skall förströ dig bland alla folk, ifrån jordens ena ända till den andra, och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder hava känt, gudar av trä och sten.

65 Och bland de folken skall du icke få någon ro eller någon vila för din fot; HERREN skall där giva dig ett bävande hjärta och förtvinande ögon och en försmäktande själ.

66 Och ditt liv skall synas dig likasom hänga på ett hår; du skall känna fruktan både natt och dag och icke vara säker för ditt liv.

67 Om morgonen skall du säga: "Ack att det vore afton!", och om aftonen skall du säga: "Ack att det vore morgon!" Sådan fruktan skall du känna i ditt hjärta, och sådana ting skall

du se för dina ögon.

⁶⁸ Och HERREN skall föra dig tillbaka till Egypten på skepp, på den väg om vilken jag sade dig: "Du skall icke se den mer." Och där skolen I nödgas bjuda ut eder till salu åt edra fiender, till trälar och trälinnor; men ingen skall finnas, som vill köpa.

KAPITEL 29

Dessa äro förbundets ord, det förbunds som HERREN bjöd Mose att sluta med Israels barn i Moabs land, ett annat förbund än det som han hade slutit med dem på Horeb.

² Och Mose sammankallade hela Israel och sade till dem: I haven sett allt vad HERREN har gjort inför edra ögon i Egyptens land, med Farao och alla hans tjänare och hela hans land,

³ de stora hemsökelse som du med egna ögon såg, de stora tecknen och undren.

⁴ Men HERREN har ännu intill denna dag icke givit eder hjärtan att förstå med, ögon att se med och öron att höra med.

⁵ Och jag lät eder vandra i öknen i fyrtio år; edra kläder blevo icke utslitna på eder, och din sko blev icke utsliten på din fot.

⁶ Bröd fingen I icke att äta, icke vin eller starka drycker att dricka, på det att I skullen veta att jag är HERREN, eder Gud.

⁷ Och när I kommen till dessa trakter, drogo Sihon, konungen i Hesbon, och Og, konungen i Basan, ut till strid mot oss, men vi slogo dem.

⁸ Och vi intogo deras land och gävo det till arvedel åt rubeniterna, gaditerna och ena hälften av Manasse stam.

⁹ Så hållen nu detta förbunds ord och gören efter dem, för att I mån hava framgång i allt vad I gören.

¹⁰ I stån i dag allasammans inför HERREN, eder Gud: edra huvudmän, edra stammar, edra äldste och edra tillsyningsmän, var man i Israel,

¹¹ så ock edra barn och hustrur, och främlingen som är hos dig i ditt läger, din vedhuggare såväl som din vattenbärare,

¹² för att du må inträda i HERRENS, din Guds, förbund, det edsförbund som HERREN, din Gud, i dag vill sluta med dig.

¹³ Ty han vill i dag upphöja dig, så att du skall vara hans folk och han din Gud, såsom han har sagt dig, och såsom han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.

¹⁴ Och det är icke med eder allenast som jag i dag sluter detta förbund, detta edsförbund,

¹⁵ utan jag gör det både med dem som i dag stå här med oss inför HERREN, vår Gud, och med dem som icke äro här med oss i dag.

¹⁶ I veten ju själva huru vi bodde i Egyptens land, och huru vi drogo mitt igenom de folks land, som I nu haven lämnat

¹⁷ Och I sågen deras styggelser och eländiga avgudar, de gudar av trä och sten, silver och guld, som funnos hos dem.

¹⁸ Så må då bland eder icke finnas någon man eller kvinna, någon släkt eller stam vars hjärta i dag vänder sig bort ifrån HERREN, vår Gud, för att gå åstad och tjäna dessa folks gudar; bland eder må icke finnas någon rot varifrån gift och malört växer upp,

¹⁹ så att någon som hör detta edsförbunds ord välsignar sig i sitt hjärta och tänker att det skall gå honom väl, där han vandrar i sitt hjärtas hårdhet. Ty då skall hela landet, både vått och torrt, förgås.

- ²⁰ HERREN skall icke vilja förlåta honom; nej, Herrens vrede och nitälskan skall då vara såsom en rykande eld mot de männen, och all den förbannelse som är uppskriven i denna bok skall komma att vila på honom, och Herren skall så utplåna hans namn, att det icke mer skall finnas under himmelen.
- ²¹ Och HERREN skall avskilja honom från alla Israels stammar till att drabbas av olycka, efter alla de förbannelser som äro fästa vid det förbund som är uppskrivet i denna lagbok.
- ²² Och ett kommande släkte, edra barn som uppstå efter eder, och främlingen, som kommer ifrån fjärran land, de skola säga, när de se de plågor och sjukdomar som HERREN har skickat över detta land,
- ²³ när de se huru all jord där är förbränd och förvandlad till svavel och salt, så att den icke kan besås eller framalstra växter, och så att inga örter där kunna komma upp - såsom det blev, när Sodom och Gomorra, Adma och Seboim omstörtades, då HERREN i sin vrede och harm omstörtade dem -
- ²⁴ ja, alla folk skola då säga: "Varför har Herren gjort så mot detta land? Varför brinner hans vrede så starkt?"
- ²⁵ Och man skall svara: "Därför att de övergåvo HERRENS, sina fäders Guds, förbund, det som han slöt med dem, när han förde dem ut ur Egyptens land,
- ²⁶ och därför att de gingo åstad och tjänade andra gudar och tillbådo dem, gudar som de icke kände, och som han icke hade givit dem till deras del,
- ²⁷ därför upptändes HERRENS vrede mot detta land, så att han lät komma över det all den förbannelse som är uppskriven i denna bok.
- ²⁸ Ja, därför ryckte HERREN dem upp ur deras land, med vrede och harm och stor förtörnelse, och kastade dem bort till ett annat land, såsom nu har skett."
- ²⁹ Vad som ännu är fördolt hör HERREN, vår Gud, till; men vad som är uppenbarat, det gäller för oss och våra barn till evig tid, för att vi skola göra efter alla denna lags ord.

KAPITEL 30

Om du nu, när allt detta kommer över dig - välsignelsen och förbannelsen som jag har förelagt dig - om du lägger detta på hjärtat bland alla de folk till vilka HERREN, din Gud, då har drivit dig bort,

- ² och du så vänder åter till HERREN, din Gud, och hör hans röst, du med dina barn, av allt ditt hjärta och av all din själ, i alla stycken såsom jag i dag bjuder dig,
- ³ då skall HERREN, din Gud, åter upprätta dig och förbarma sig över dig; HERREN, din Gud, skall då åter församla dig från alla folk bland vilka han har förstrött dig.
- ⁴ Om ock dina fördrivna vore vid himmelens ända, skulle HERREN, din Gud, församla dig därifrån och hämta dig därifrån.
- ⁵ Och HERREN, din Gud, skall låta dig komma in i det land som dina fäder hava haft till besittning; och du skall taga det i besittning, och han skall göra dig gott och skall föröka dig mer än han har gjort med dina fäder.
- ⁶ Och HERREN, din Gud, skall omskära ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan, så att du skall älska HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ, för att du må leva.
- ⁷ Och HERREN, din Gud, skall lägga alla dessa förbannelser på dina fiender och på dem som hata och förfölja dig.
- ⁸ Och du skall åter höra HERRENS röst och göra efter alla hans bud, som jag i dag giver dig.

- ⁹ Och HERREN, din Gud, skall giva dig överflöd och lycka i alla dina händers verk, i ditt livs frukt och i din boskaps frukt och i din marks frukt. Ty såsom HERREN fröjdade sig över dina fäder, skall han då åter fröjda sig över dig och göra dig gott,
- ¹⁰ när du hör HERRENS, din Guds, röst, så att du håller hans bud och stadgar, det som är skrivet i denna lagbok, och när du vänder åter till HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ.
- ¹¹ Ty det bud som jag i dag giver dig är dig icke för svårt och är icke långt borta.
- ¹² Det är icke i himmelen, så att du skulle behöva säga: "Vem vill för oss fara upp till himmelen och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kunna göra därefter?"
- ¹³ Det är icke heller på andra sidan havet, så att du skulle behöva säga: "Vem vill för oss fara över till andra sidan havet och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kunna göra därefter?"
- ¹⁴ Nej, ordet är dig mycket nära, i din mun och i ditt hjärta, så att du kan göra därefter.
- ¹⁵ Se, jag förelägger dig i dag livet och vad gott är, döden och vad ont är,
- ¹⁶ då jag nu i dag bjuder dig att älska HERREN, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och rätter, för att du må leva och föröka dig, och för att HERREN, din Gud, må välsigna dig i det land dit du nu kommer, för att taga det i besittning.
- ¹⁷ Men om ditt hjärta vänder sig bort och du icke vill höra, om du låter förföra dig, så att du tillbeder andra gudar och tjänar dem,
- ¹⁸ så förkunnar jag eder i dag att I förvisso skolen förgås. I skolen då icke länge leva i det land dit du nu drager över Jordan, för att komma och taga det i besittning.
- ¹⁹ Jag tager i dag himmel och jord till vittnen mot eder, att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse, Så må du då välja livet, för att du och dina efterkommande mån leva,
- ²⁰ i det att du älskar HERREN, din Gud, och hör hans röst och håller dig till honom; ty detta betyder för dig liv och lång levnad, så att du får bo i det land som HERREN med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att giva dem.

KAPITEL 31

Och Mose gick åstad och talade följande till hela Israel;

- ² han sade till dem: "Jag är nu ett hundra tjugu år gammal; jag kan icke mer vara ledare och anförare, och HERREN har sagt till mig: 'Du skall icke komma över denna Jordan.'
- ³ Men HERREN, din Gud, går framför dig; han skall förgöra dessa folk för dig, och du skall fördriva dem, och Josua skall anföra dig, såsom HERREN har sagt.
- ⁴ Och HERREN skall göra med dem såsom han gjorde med Sihon och Og, amoréernas konungar. vilka han lät förgås, och såsom han gjorde med deras land.
- ⁵ HERREN skall giva dem i edert våld, och I skolen göra med dem alldeles såsom jag har bjudit eder.
- ⁶ Varen frimodiga och oförfärade, frukten icke och varen icke förskräckta för dem; ty HERREN, din Gud, går själv med dig; han skall icke lämna dig eller övergiva dig."
- ⁷ Och Mose kallade Josua till sig och sade till honom inför hela Israel: "Var frimodig och oförfärad; ty du skall med detta folk gå in i det land som HERREN med ed har lovat deras fäder att giva dem; och du skall utskifta det åt dem såsom arv.
- ⁸ Och HERREN är den som går framför dig, han skall vara med dig, han skall icke lämna

dig eller övergiva dig; du må icke frukta och icke vara förfärad."

⁹ Och Mose skrev upp denna lag och gav den åt prästerna, Levi söner, som buro HERRENS förbundsark, och åt alla de äldste i Israel.

¹⁰ Och Mose bjöd dem och sade: "Vid slutet av vart sjunde år, när friåret är inne, vid lövhyddohögtiden,

¹¹ då hela Israel kommer för att träda fram inför HERRENS, din Guds, ansikte, på den plats som han utväljer, då skall du läsa upp denna lag inför hela Israel, så att de höra den.

¹² Församla då folket, män, kvinnor och barn, och främlingarna som äro hos dig inom dina portar, på det att de må höra och lära, och på det att de må frukta HERREN, eder Gud, och hålla och göra efter alla denna lags ord;

¹³ och på det att deras barn, som då ännu icke känna den, må höra den och lära den, så att de frukta HERREN, eder Gud. Detta skolen I göra, så länge I leven i det land dit I nu dragen över Jordan, för att taga det i besittning.

¹⁴ Och HERREN sade till Mose: "Se, tiden närmar sig att du skall dö. Kalla till dig Josua, och inställ en edare efter i uppenbarelsetältet, så vill jag insätta honom i hans ämbete." Och Mose gick åstad med Josua, och de inställde sig i uppenbarelsetältet.

¹⁵ Då visade sig HERREN i tältet i en molnstod, och molnstoden blev stående vid ingången till tältet.

¹⁶ Och HERREN sade till Mose: "Se, när du vilar hos dina fäder, skall detta folk stå upp och i trolös avfällighet löpa efter främmande gudar, som dyrkas i det land dit de nu komma, och de skola övergiva mig och bryta det förbund som jag har slutit med dem.

¹⁷ Och min vrede skall då upptändas mot dem, och jag skall övergiva dem och fördölja mitt ansikte för dem, och de skola förgöras, och mycken olycka och nöd skall träffa dem; och då skola de säga: 'Förvisso är det därför att vår Gud icke är ibland oss som dessa olyckor hava träffat oss.'

¹⁸ Men jag skall på den tiden alldeles fördölja mitt ansikte, för allt det ondas skull som de hava gjort, i det att de hava vänt sig till andra gudar.

¹⁹ Så tecknen nu upp åt eder följande sång. Och du skall lära Israels barn den och lägga den i deras mun. Och så skall denna sång vara mig ett vittne mot Israels barn.

²⁰ Ty jag skall låta dem komma in i det land som jag med ed har lovat åt deras fäder, ett land som flyter av mjölk och honung, och de skola äta och bliva mätta och feta; men de skola då vända sig till andra gudar och tjäna dem och förakta mig och bryta mitt förbund.

²¹ Och när då mycken olycka och nöd träffar dem, skall denna sång avlägga sitt vittnesbörd inför dem; ty den skall icke förgätas och försvinna ur deras avkomlingars mun. Jag vet ju med vilka tankar de umgås redan nu, innan jag har låtit dem komma in i det land som jag med ed lovade dem."

²² Så tecknade då Mose upp sången på den dagen och lät Israels barn lära den.

²³ Och han insatte Josua, Nuns son, i hans ämbete och sade: "Var frimodig och oförfärad; ty du skall föra Israels barn in i det land som jag med ed har lovat åt dem, och jag skall vara med dig."

²⁴ Då nu Mose hade fullständigt tecknat upp denna lags ord i en bok,

²⁵ bjöd han leviterna som buro HERRENS förbundsark och sade:

²⁶ "Tagen denna lagbok och läggen den vid sidan av HERRENS, eder Guds, förbundsark, så att den ligger där till ett vittne mot dig.

²⁷ Ty jag känner din gensträvighet och hårdnackenheter. Se, ännu medan jag har levat kvar bland eder, haven I varit gensträviga mot HERREN; huru mycket mer skolen I ej då bliva det efter min död!

- ²⁸ Församlen nu till mig alla de äldste i edra stammar, så ock edra tillsyningsmän, för att jag må inför dem tala dessa ord och taga himmel och jord till vittnen mot dem.
- ²⁹ Ty jag vet att I efter min död skolen taga eder till, vad fördärligt är, och vika av ifrån den väg som jag har bjudit eder gå; därför skall olycka träffa eder i kommande dagar, när I gören vad ont är i HERRENS ögon, så att I förtörnen honom genom edra händers verk."
- ³⁰ Och Mose föredrog inför Israels hela församling följande sång från början till slutet.

KAPITEL 32

Lyssnen, I himlar, ty jag vill tala; och jorden höre min muns ord.

- ² Såsom regnet drype min lära, såsom daggen flöde mitt tal, såsom rikligt regn på grönska och såsom en regnskur på gräsets brodd.
- ³ Ty HERRENS namn vill jag förkunna; ja, given ära åt vår Gud.
- ⁴ Vår klippa - ostraffliga äro hans gärningar, ty alla hans vägar äro rätta. En trofast Gud och utan svek, rättfärdig och rättvis är han.
- ⁵ De åter handlade illa mot honom; de voro icke hans barn, utan en skam för Israel, det vrånga och avoga släktet!
- ⁶ Är det så du lönar HERREN, du dåraktiga och ovisa folk? Är han då icke din fader, som skapade dig? Han danade ju dig och beredde dig.
- ⁷ Tänk på de dagar som fordom voro; akta på förgångna släktens år. Fråga din fader, han skall förkunna dig det, dina äldste, de skola säga dig det.
- ⁸ När den Högste gav arvslotter åt folken, när han fördelade människors barn, då utstakade han gränserna för folken efter antalet av Israels barn.
- ⁹ Ty HERRENS folk är hans del, Jakob är hans arvedels lott.
- ¹⁰ Han fann honom i öknens land, i ödsligheten, där ökendjuren tjöto. Då tog han honom i sitt beskärm och sin vård, han bevarade honom såsom sin ögonsten.
- ¹¹ Likasom en örn lockar sin avkomma ut till flykt och svävar upp ovanför sina ungar, så bredde han ut sina vingar och tog honom och bar honom på sina fjädrar.
- ¹² HERREN allena ledsagade honom, och ingen främmande gud jämte honom.
- ¹³ Han förde honom fram över landets höjder och lät honom äta av markens gröda; han lät honom suga honung ur hälleberget och olja ur den hårda klippan.
- ¹⁴ Gräddmjölk av kor, söt mjölk av får, fett av lamm fick du ock, vädurar från Basan och bockar, därtill fetaste märg av vete; och av druvors blod drack du vin.
- ¹⁵ Då blev Jesurun fet och istadig; du blev fet och tjock och stinn. Han övergav Gud, sin skapare, och föraktade sin frälsnings klippa.
- ¹⁶ Ja, de retade honom genom sina främmande gudar, med styggelser förtörnade de honom.
- ¹⁷ De offrade åt onda andar, skengudar, åt gudar som de förut icke kände, nya, som nyss hade kommit till, och som edra fäder ej fruktade för.
- ¹⁸ Din klippa, som hade fött dig, övergav du, du glömde Gud, som hade givit dig livet.
- ¹⁹ När HERREN såg detta, förkastade han dem, ty han förtörnades på sina söner och döttrar.
- ²⁰ Han sade: "Jag vill fördölja mitt ansikte för dem, jag vill se vilket slut de få; ty ett förvänt släkte äro de, barn i vilka ingen trohet är.
- ²¹ De hava retat mig med gudar som icke äro gudar, förtörnat mig med de fåfängligheter de dyrka; därför skall jag reta dem med ett folk som icke är ett folk, med ett dåraktigt

hednafolk skall jag förtörna dem.

22 Ty eld lågar fram ur min näsa, och den brinner ända till dödsrikets djup; den förtär jorden med dess gröda och förbränner bergens grundvalar.

23 Jag skall hopa olyckor över dem, alla mina pilar skall jag avskjuta på dem.

24 De skola utsugas av hunger och förtäras av feberglöd, av farsoter som bittert pina; jag skall sända över dem vilddjurs tänder och stoftkrälände ormars gift.

25 Ute skall svärdet förgöra deras barn, och inomhus skall förskräckelsen göra det: ynglingar såväl som jungfrur, spenabarn tillsammans med gråhårsmän.

26 Jag skulle säga: 'Jag vill blåsa bort dem, göra slut på deras åminnelse bland människor',

27 om jag icke fruktade att deras fiender då skulle vålla mig grämlse, att deras ovänner skulle misstyda det, att de skulle säga: 'Vår hand var så stark, det var icke HERREN som gjorde allt detta.'"

28 Ty ett rådlöst folk äro de, och förstånd finnes icke i dem.

29 Vore de visa, så skulle de begripa detta, de skulle första vilket slut de måste få.

30 Huru kunde en jaga tusen framför sig och två driva tiotusen på flykten, om icke deras klippa hade sålt dem, och om icke HERREN hade prisgivit dem?

31 Ty de andras klippa är icke såsom vår klippa; våra fiender kunna själva döma därom.

32 Ty av Sodoms vinträd är deras ett skott, det stammar från Gomorras fält; deras druvor äro giftiga druvor, deras klasar hava bitter smak.

33 Deras vin är drakars etter, huggormars gruvligaste gift.

34 Ja, sådant ligger förvarat hos mig, förseglat i mina förrådshus.

35 Min är hämnden och vedergällningen, sparad till den tid då deras fot skall vackla. Ty nära är deras ofärds dag, och vad dem väntar kommer med hast.

36 Ty HERREN skall skaffa rätt åt sitt folk, och över sina tjänare skall han förbarma sig, när han ser att deras kraft är borta, och att det är ute med alla och envar.

37 Då skall han fråga: Var äro nu deras gudar, klippan till vilken de togo sin tillflykt?

38 Var äro de som åto deras slaktoffers fett och drucko deras drickoffers vin? Må de stå upp och hjälpa eder, må de vara edert beskärm.

39 Sen nu att jag allena är det, och att ingen Gud finnes jämte mig. Jag dödar, och jag gör levande, jag har slagit, men jag helar ock. Ingen finnes, som kan rädda ur min hand.

40 Se, jag lyfter min hand upp mot himmelen, jag säger: Så sant jag lever evinnerligen:

41 när jag har vässt mitt ljungande svärd och min hand tager till att skipa rätt, då skall jag utkräva hämnd av mina ovänner och vedergällning av dem som hata mig.

42 Jag skall låta mina pilar bliva druckna av blod, och mitt svärd skall mätta sig av kött, av de slagnas och fångnas blod, av fiendehövdingars huvuden.

43 Jublen, I hedningar, över hans folk, ty han hämnas sina tjänares blod, han utkräver hämnd av sina ovänner och bringar försoning för sitt land, för sitt folk.

44 Och Mose kom med Hosea, Nuns son, och föredrog hela denna sång inför folket.

45 Och när Mose hade föredragit alltsammans till slut för hela Israel,

46 sade han till dem: "Akten på alla de ord som jag i dag gör till vittnen mot eder, så att I given edra barn befallning om dem, att de skola hålla alla denna lags ord och göra efter dem.

47 Ty det är icke ett tomt ord, som ej angår eder, utan det gäller edert liv; och genom detta ord skolen I länge leva i det land dit I nu dragen över Jordan, för att taga det i besittning."

48 Och HERREN talade till Mose på denna samma dag och sade:

- ⁴⁹ "Stig upp här på Abarimberget, på berget Nebo i Moabs land, gent emot Jeriko, så skall du få se Kanaans land, som jag vill giva åt Israels barn till besittning.
- ⁵⁰ Och du skall dö där på berget, dit du stiger upp, och du skall samlas till dina fäder, likasom din broder Aron dog på berget Hor och blev samlad till sina fäder;
- ⁵¹ detta därför att I handladen trolöst mot mig bland Israels barn vid Meribas vatten vid Kades, i öknen Sin, i det att I icke höllen mig helig bland Israels barn.
- ⁵² Mitt framför dig skall du se landet; men du skall icke komma dit, in i det land som jag vill giva åt Israels barn."

KAPITEL 33

- O**ch detta är den välsignelse gudsmannen Mose gav Israels barn före sin död;
- ² han sade: "HERREN kom från Sinai, och från Seir gick hans sken upp för dem; man kom fram i glans från berget Paran, ut ur hopen av mångtusen heliga; på hans högra sida brann i eld en lag för dem.
- ³ Ja, han vårdar sig om folken; folkets heliga äro alla under din hand. De ligga vid din fot, de hämta upp av dina ord.
- ⁴ Mose gav åt oss en lag, en arvedel for Jakobs menighet.
- ⁵ Och Jesurun fick en konung, när folkets hövdingar församlades, Israels stammar allasammans."
- ⁶ "Må Ruben leva och icke dö; dock blive hans män en ringa hop.
- ⁷ Och detta sade han om Juda: "Hör, o HERRE, Judas röst, och låt honom komma till sitt folk. Med sina händer utförde han dess sak; bliv du honom en hjälp mot hans ovänner."
- ⁸ Och om Levi sade han: "Dina tummim och dina urim, de tillhöra din frommes skara, dem du frestade i Massa, dem du tvistade med vid Meribas vatten,
- ⁹ dem som sade om fader och moder: 'Jag ser dem icke', och som icke ville kännas vid sina bröder, ej heller veta av sina barn. Ty de aktade på ditt tal, och ditt förbund höllo de.
- ¹⁰ De lära Jakob dina rätter och Israel din lag, de bära fram rökverk för din näsa och heloffer på ditt altare.
- ¹¹ Välsigna, HERRE, hans kraft, och låt hans händers verk behaga dig. Krossa länderna på hans motståndare, på hans fiender, så att de icke kunna resa sig."
- ¹² Om Benjamin sade han: "HERRENS vän är han, han skall bo i trygghet hos honom, hos honom som överskygger honom alltid, och som har sin boning mellan hans höjder."
- ¹³ Och om Josef sade han: "Välsignat av HERREN vare hans land med himmelens ädlaste gåvor, med dagg, med gåvor från djupet som utbreder sig därnere,
- ¹⁴ med solens ädlaste alster och månvarvens ädlaste frukter,
- ¹⁵ med de uråldriga bergens yppersta skatter och de eviga höjdernas ädlaste frukt,
- ¹⁶ med jordens ädlaste frukt och allt vad hon bär, och med nåd från honom som bodde i busken. Detta komme över Josefs huvud, över hans hjässa, furstens bland bröder.
- ¹⁷ Härlig är den förstfödde bland hans tjurar, såsom en vildoxes äro hans horn; med dem stångar han ned alla folk, ja ock dem som bo vid jordens ändar. Sådana äro Efraims tiotusenden. sådana Manasses tusenden."
- ¹⁸ Och om Sebulon sade han: "Gläd dig, Sebulon, när du drager ut, och du, Isaskar, i dina tält.
- ¹⁹ Folk inbjuda de till sitt berg; där offra de rätta offer. Ty havens rikedom få de suga, och de skatter som sanden döljer."

- ²⁰ Och om Gad sade han: "Lovad vare han som gav så rymligt land åt Gad! Lik en lejoninna har han lägrat sig, han krossar både arm och hjässa.
- ²¹ Han utsåg åt sig förstlingslandet, ty där var hans härskarlott förvarad. Dock drog han med bland folkets hövdingar; HERRENS rätt utförde han och hans domar, tillsammans med det övriga Israel."
- ²² Och om Dan sade han: "Dan är ett ungt lejon, som rusar ned från Basan."
- ²³ Och om Naftali sade han: "Naftali har fått riklig nåd och välsignelse till fyllest av HERREN. Västern och södern tage du i besittning."
- ²⁴ Och om Aser sade han: "Välsignad bland söner vare Aser! Han blive älskad av sina bröder, och han doppe sin fot i olja.
- ²⁵ Av järn och koppar vare dina riglar; och så länge du lever, må din kraft bestå."
- ²⁶ "Ingen är lik Gud, o Jesurun; till din hjälp far han fram på himmelen och i sin höghet på skyarna.
- ²⁷ En tillflykt är han, urtidens Gud, och härnere råda hans eviga armar. Han förjagade fienderna för dig, han sade: Förgör dem.
- ²⁸ Så fick Israel bo i trygghet, Jakobs källa vara i ro, i ett land med säd och vin, under en himmel som dryper av dagg.
- ²⁹ Säll är du, Israel; ja, vem är dig lik? Du är ett folk som får seger genom HERREN, genom honom som är din skyddande sköld, honom som är ditt ärorika svärd. Ja, dina fiender skola visa dig underdånighet, och du skall gå fram över deras höjder."

KAPITEL 34

- O**ch Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, gent emot Jeriko. Och HERREN lät honom se hela landet: Gilead ända till Dan,
- ² och hela Naftali och Efraims och Manasses land, och hela Juda land, ända till Västra havet,
- ³ och Sydlandet och Jordanslätten, det är lågslätten vid Jeriko - Palmstaden - ända till Soar.
- ⁴ Och HERREN sade till honom: "Detta är det land som jag med ed har lovat åt Abraham. Isak och Jakob, i det jag sade: 'Åt din säd skall jag giva det.' Jag har nu låtit dig se det med dina ögon, men ditin skall du icke komma."
- ⁵ Och HERRENS tjänare Mose dog där i Moabs land, såsom HERREN hade sagt.
- ⁶ Och han begrov honom i dalen i Moabs land, mitt emot Bet-Peor; men ännu intill denna dag har ingen fått veta var hans grav är.
- ⁷ Och Mose var ett hundra tjugu år gammal, när han dog, men hans ögon voro icke skumma, och hans livskraft hade icke försvunnit.
- ⁸ Och Israels barn begräto Mose på Moabs hedar i trettio dagar; därmed voro gråtodagarna ute, vid sorgefesten efter Mose.
- ⁹ Och Josua, Nuns son, var full med vishetens ande, ty Mose hade lagt sina händer på honom; och Israels barn lydde honom och gjorde såsom HERREN hade bjudit Mose.
- ¹⁰ Men i Israel uppstod icke mer någon profet sådan som Mose, med vilken HERREN hade umgåtts ansikte mot ansikte -
- ¹¹ ingen, om man tänker på alla de tecken och under som HERREN hade sänt honom att

göra i Egyptens land, med Farao och alla hans tjänare och med hela hans land,
¹² och om man tänker på all den väldiga kraft som Mose visade, och på alla de stora och fruktansvärda gärningar som han gjorde inför hela Israel.

For other languages please go to **www.wordproject.org**